

JARO 1997 Zdarma

Hlas Loštic

Vážení čtenáři,

předpokládám, že obsah tohoto čísla Hlasu Loštic je dosti bohatý. Především díky několika přispěvovatelům, kteří se na tvorbě „našeho časopisu“ již pravidelně podílejí.

V této souvislosti bych Vám rád vysvětlil, proč tentokrát chybí rubrika zabývající se záležitostmi Městského úřadu. Všechny podstatné informace totiž dostávají občané Loštic formou Zpravodaje MěÚ. Dalším důvodem je skutečnost, že jsem chtěl obsah sdělení úřadu připravit na základě nejčastějších dotazů obyvatel.

A protože se ke mně zprostředkovaně dostaly pouze 4 podstatnější neoficiální podněty, lépe řečeno stížnosti, rád na ně odpovídám.

1. Koupaliště bude letos v provozu – věřím, že ke spokojenosti všech jeho návštěvníků.
2. Olomouckou ulici dáváme do původního stavu postupně s tím, že výsadba stromů byla doporučena odborníky a bude i dle našeho názoru příspěvkem ke zkrášlení města.
3. Stav Komenského ulice není lhostejný ani městské radě a zastupitelstvu. V nutném časovém odstupu od pokládky nových inženýrských sítí dojde v nejbližších týdnech k rekonstrukci vozovky, chodníků i odstavné plochy vedle obchodního domu.
4. Problém s pobíhajícími psy je z hlediska práva větší, než se zdá na první pohled. Znovu proto připomínám platnou vyhlášku a nutnost „osobní statečnosti“ těch, kteří nám její porušování ohlásí.

Pokud někdo bude chtít zaslat či vznést jakýkoliv dotaz týkající se života ve městě, rád na něj osobně i veřejně odpovím.

S přáním hezké dovolené a mnoha důvodů ke spokojenosti

Ing. Petr Vintrocha, starosta města Loštic

Škola a školička

Drobné zprávy z naší školy

Dvakrát za rok se koná tzv. čtvrtletní pedagogická porada, před pololetím a koncem školního roku se konají klasifikační porady.

Několik zajímavostí ze zápisu:

Ročník	Počet žáků	Chlapci	Dívky	Prospělo	Z toho vyznamenání	Mají nedostatečnou
1. – 5.	199	98	101	197	–	2
6. – 9.	178	85	93	173	29	5
Celkem	377	183	194	370	29	7

Za nevhodné chování, nekázeň, zapomínání domácích úkolů, nepořádnost, přepisování známek v žákovské knížce, porušování řádu školy, podvody, bylo uděleno – napomenutí třídního učitele – 4 žáci; důtka třídního učitele – 7 žáků; důtka ředitele školy – 2 žáci; 2. stupeň z chování – 2 žáci.

Za výborný prospěch, chování, práci pro třídu, účast v soutěžích, pečlivost, snahu bylo uděleno celkem 43 pochval. Pochvalu napíše třídní učitel na vysvědčení.

- Do 1. ročníku nastoupí 35 dětí, 10 dětem byla odložena školní docházka, budou tedy 2 třídy.
- 19. června se bude opět konat akademie, dopoledne pro žáky, odpoledne pro rodiče. Srdečně vás zveme.
- Barbora Nováková (3.A) vyhrála pěveckou soutěž v Šumperku. Stala se vítězkou okresního kola. Porotu okouzila písní Voděnka studená a Ej padá, padá rosička. Barunku připravovala p. uč. D. Prvá a p. uč. I. Hauková, která ji doprovázela. 2. místo v okrese obsadila Katka Koukalová (4.A) s písní Červená modrá fiala a Teče voda proti vodě (připravovala p. uč. I. Hauková). Je to veliký úspěch. Chválíme a blahopřejeme.
- Recitační soutěže se v okresním kole zúčastnila Zuzana Figurová (4.A) a Jiřina Kunčarová (8.A), která obsadila 4. místo.
- Žáci 8. třídy Jan Pospíšil, Jiří Šimek a Petr Kovář pilně přemýšleli a počítali v okresním kole fyzikální olympiády a byli všichni úspěšní řešitelé.
- Jaroslav Henner je úspěšný účastník korespondenční olympiády z biologie. Jeho účast je z jeho vlastní iniciativy. Soutěž ještě probíhá.
- V okresním kole přespolního běhu bylo družstvo mladších žáků čtvrté.
- Košíkovou hráli starší žáci v Zábřeze – oblastní kolo – a byli třetí.
- V dopravní soutěži v okrskovém kole v Mohelnici obsadilo smíšené družstvo starších i mladších cyklistů 2. místo a postupují do okresního kola.
- V Mohelnici hráli mladší žáci malou kopanou (P. Mořka, M. Bayer, P. Haberland, VI. Hrubý, V. Paták, VI. Vykydal, R. Konečný) a byli první.

Barbora Nováková

V pěvecké soutěži
v Šumperku
si výborně
vedly

a

Kateřina Koukalová

CHILDREN WITH LOVE CHILDREN FOR PEACE IN EUROPE

Na vlastních nohou

40 miliónů korun předala letos paní Běla Jensenová českým dětským nemocnicím. Peníze vydělala prodejem vánočních přání, které nakreslily české děti. I děti z Loštic každý rok nakreslí kolem sta vánočních přání. V březnu a v dubnu zaslala pí. B. Jensenová osobní dopis p. uč. A. Tilcerové a p. uč. L. Chytilové, které organizují tuto akci na naší škole.

Oslo, 6. 3. 97

Vážené a vzácné paní učitelky Tilcerová Alena & a Chytilová Lenka!

V sobotu 15. března budeme předávat sanitku ve Vejprtech. Bude to velký den pro naše hnutí. Přítomné budou tentokrát už i německé děti, protože prvních 23 škol v Německu je zapojeno do našeho hnutí. Vzato v úvahu, co znamená historicky 15. března, je to krásné, že takováto oslava může probíhat přímo na česko-německých hranicích. Přijede i norská televize, norský tisk, skladatel Arne Bendiksen, paní Santová a zpěvačka paní Unni Thon. Právě tady se ukáže, jak velký dosah má Vaše práce a Vaše úsilí. ČT1 to bude vysílat ten samý večer.

Jak už asi víte, Jejich Veličenstva král Harald V. Norský a královna Sonja navštíví Českou republiku ve dnech 18. – 20. 3.

Její Veličenstvo královna Sonja navštíví 1. Základní školu ve Slaném. Nikdo si neumí představit, jak to bylo strašně těžké navrhnout školy, které by mohly přijít v úvahu. Nejednalo se jenom o to, zda škola patří mezi ty nejlepší, to byla samozřejmost, ale i o to, v jakém městě to je, jak daleko je to od Prahy atd. Já jsem tedy musela předložit seznam škol, které přicházely v úvahu Kanceláři Prezidenta republiky a Kancelář Prezidenta republiky a Norský královský dvůr si nakonec vybraly tu školu, kterou bylo možno zařadit do programu Jejich Veličenstva.

V každém případě je potřeba chápat návštěvu Jejich Královského Veličenstva jako návštěvu ne jedné školy, ale jako návštěvu školy, která reprezentuje hnutí Na vlastních nohou. Myslím, že je tedy správné, aby všechny děti a nejenom děti, ale i jejich skvělí pedagogové a všichni přátelé Stonožky, měli možnost alespoň v duchu být s námi ve středu 19. března a aby všichni měli možnost sledovat to v televizi. Vzhledem k tomu, že Vaše škola patří mezi ty nejlepší, píšu Vám osobně o této události, abych měla jistotu, že jak Vy, tak Vaši kolegové a Vaše vynikající a obětavé děti, budete o tom včas informováni, abyste to mohli vidět na obrazovkách.

Vedle Vaší školy je spousta škol, kterým bych o tom moc ráda napsala osobně, ale není to bohužel fyzicky možné. Jak předávání ve Vejprtech, tak návštěva Jejich Veličenstva vyžaduje spoustu příprav a den má bohužel jenom 24 hodin. Byla bych Vám tedy nesmírně zavázána, kdybyste mohly být tak laskavy a pokud je to pro Vás možné, informovaly všechny školy v okolí, které jsou zapojeny do hnutí, že obě události budou vysílány v televizi. Možná, že by také bylo možné vytisknout o tom zprávu v nějakých lokálních, krajských nebo okresních novinách. Předem Vám za to mnohokrát děkuji.

Dovoluji si tedy závěrem ze srdce Vám poblahopřát. To, že sama norská královna navštíví jednu stonožkovou školu, znamená vysoké ocenění Vaší obětavé a důležité práci, které si plně zasloužíte.

S přáním všeho dobrého Bela Gran Jensen

Oslo, 23. 4. 1997

Vážení, milí a vzácní přátelé!

Firma Esso se opět rozhodla objednat si 200 kalendářů na rok 1998 od hnutí Na vlastních nohou. Je tedy opět mým úkolem najít ty nejlepší školy v obou republikách, které by ilustrovaly pohádky, které budou v kalendáři. Mezi nejlepší školy patří Vaše škola.

Jak jistě už víte, návštěva Jejího Veličenstva jedné stonožkové školy (byla to škola ve Slaném) byl veliký úspěch. Původně bylo plánováno Hradem, že pan ředitel Švarc přivítá, já promluvím o hnutí a děti zazpívají. Nikdo nepočítal s tím, že královna bude mluvit. Královna spontánně vstala a řekla: „Jsem okouzlena vaším talentem. Jste nadějí pro budoucnost, spoléhám na vás. Dokázaly jste, že si umíte samy pomoci.... Obdivuji paní Jensen a zároveň mě těší, že je to právě Norsko, které Vám dalo tuto šanci.“

Já si nepamatuji, že by se kdy dříve stalo, že by Její Veličenstvo někde promluvílo, aniž by to nebylo plánováno předem.

Královna mi ten samý večer ještě jednou poděkovala za to, že měla tak krásnou možnost seznámit se s tak nádhernou akcí a jak obdivuje, že dáváte příklad celému světu. Její první dvorní dáma mě požádala, abych v září informovala norský Královský dvůr o tom, jak Vaše hnutí pokračuje. Ze srdce Vám blahopřeji k Vašemu úspěchu. Její Veličenstvo Královna Sonja bude slavit 60. narozeniny, 20. a 21. června (skutečné narozeniny jsou 4. 7.).

Pokud byste měli chuť poslat Jejímu Veličenstvu gratulaci k narozeninám, mělo by to být posláno tak, aby to došlo před 20. červnem.

Samozřejmě, že letos na vánoce, první dva kalendáře a samozřejmě ty nejhezčí, dáme Jejímu Veličenstvu Královně Sonje a našemu milovanému panu prezidentovi a jeho paní Dagmar.

S přáním všeho dobrého Bela Gran Jensen

Pohádky pro připravovaný kalendář

KAŽDÝ POTŘEBUJE CHODIT DO ŠKOLY

1. Kapitola (Únor)

Jednoho rána, když tygr Emil a stonožka Barbara spolu snídali, tygr si všimnul, že stonožka byla neobyčejně zaražena. Tygr se jí ptal: „Stonožko, co ti je? Ty vypadáš tak smutně.“ „Můj milý Emile, abych pravdu řekla, nemohla jsem spát celou noc. Ty a já máme velký problém. Děti nás poslaly do světa, abychom pomáhali lidem, kteří to potřebují a my to rádi budeme dělat. Ale jak to můžeme dělat, když neumíme ani číst. My nemůžeme číst noviny, my nemůžeme číst ani jména měst ani zemí. Ani počítat neumíme. Jak můžeme např. telefonovat, když neumíme čísla.“

„Barbaro, ty máš pravdu.“

„Emile, co uděláme?“

„Barborko, tak to vypadá, že nemáme jinou možnost než jít do školy,“ odpověděl Emil.

„Do školy, co je to škola?“ zeptala se Stonožka.

„Víš, to je takový dům, kde jsou žáci a učitelé a učitelé učí žáky číst, psát, počítat, dějepis a mnoho jiných věcí, které každý potřebuje umět.“

„To zní napínavě,“ odpověděla Barbara, „tak tedy jdeme.“
Cesta byla dlouhá, ale konečně se tam dostali.
Vstoupili do třídy. Sova, paní učitelka, stála před tabulí. Zvířátka seděla v lavicích. Vzadu ve třídě byla jedna lavice prázdná a stonožka a tygr si tam sedli a napínavě čekali, co se bude dít. Byla právě hodina matematiky.

2. Kapitola (Březen)

Sova se na ně podívala a chtěla zjistit kolik umějí. „Tygře, kolik je $10 + 10$?“
Tygr, aniž by přemýšlel, odpověděl: „21“.
Sova se zeptala zajíce a ten odpověděl správně 20.
Zeptala se veverky: Kolik je $11 + 5$. Veverka odpověděla 16.
Pak se zeptala kosa, kolik je $6 + 6$, ale ten to nevěděl. Stonožka si to rychle spočítala na svých nohou a odpověděla správně 12.

Příští hodinu měli čtení. Museli se učit A, B, C, D, E, F, G .. Potom napsala paní učitelka na tabuli: B-A-R-B-A-R-A. Stonožka byla hrozně nadšena. Bylo to poprvé, kdy viděla své jméno napsané. Po vyučování šli domů.

„Emile, mě se ta škola moc líbila, já bych šla moc ráda zítra znovu,“ řekla stonožka. Než ji na to mohl tygr odpovědět, skočilo na ně strašidlo: „Rychle mi spočítejte, kolik mám zaplatit za jablka, jinak s vámi bude zle!“ Ale Emil a Barbara se nenechali zastrašit. Naopak, poradili strašidlu, aby chodil do školy také: „Když tam budeš chodit, něco pořádného se naučíš a nebudeš muset strašit.“ Stonožka a tygr se nenaučili všechno za jeden den ani ne za jeden měsíc. Ale pomalu a určitě se naučili číst a počítat tak dobře, že mohli stát na vlastních nohou a mohli začít pomáhat ostatním. Poděkovali paní učitelce, rozloučili se se svými spolužáky a vydali se do světa.

Ze školních lavic

– srovnej vnitřní orgány plazů a obojživelníků

Odpověď: kostra plazů se vylepšuje, nervová soustava je lepší a čich a chuť je nejlepší

– *hadi se živí myšima a krokodýli se živí rybmi*

– krokodýli se rozmnožují do diry

– *z plazů máme želvy, krokodýly a dinosaury*

– plazi se živí různými druhy broučků, někdy i králíkem

– *obživa plazů: hadi se živí co si ušknou, krokodýli se živí co si zakousnou, ještěři co si uloví*

– když je oběť velká, tak si had vyvrátí pusou

– *půlec je ze začátku černá tečka a pak se vilihne, nejdřív má velký ocas a žádné nohy, pak má větší nohy a menší ocas, pak ještě větší nohy a ještě menší ocas, pak největší nohy a žádný ocas*

– ještěrky jsou předchůdci. Některé mněly v zádech kruníř až k ocasi. Po minyjolenech let se z menčovali až byli skováni pod listech. Dyž si toho člověk nevším tak jí utrhnou ocas a jí upad, a po nějakim čase jí noví narost.

– *před milioni let tady byli dinosauři. Nekdo říká že byli mrazi nebo vibouchla sopka. Ti co přežily musely držet dyetu a jsou tu ještěrky, naše maly ještěrky co žijou na našem děckém cvičáku*

– vyjmenuj části trávicí trubice: rohovitý zobák, volek, žaludek ...

- krokodýl má problémy. Kazí se mu zuby. Otevře tlamu, přiletí malý ptáček, vyzobe mu cizopasníky a krokodýl je šťastný
- jak se tvoří ptačí vejce?
- žloutek spadne do močovodu (správně vejcovodu), obalí se jednou, dvakrát, třikrát a za 24 hodin je vejce v kurníku
- vyjmenujte kosti nohy ptáka: svalnaté stehno, svalnaté lýtko a běhno (běhák)
- stavba močového ústrojí: ledviny, močovody a močové

měchy (správně měchýř)

Pod kůží žije někdy cizopasný vrkoč (roztoč)

V našich utrubách (útrobách) žije někdy tasemnice. Živí se lidským tělem. Člověk ji nemá až si vikadí hlavu.

Očkování je preventura (prevence) proti nemocem

Rozmnožování žab : Sameček se kvákáním zalíbí samičce. Ta neodskáče. Sameček se vyšplhá na samičku. Když ho ona nechce, tak ho klidně shodí nebo odende. Potom začne samička spouštět vejce a sameček začne spouštět taky. Klidně ho ale může odmítnout.

Mozky máme : zadní, střední a prdní (přední)

Mořské ryby se třou tam, kde je v moři vody po kolena.

Ryby mají v ocase plynovou kouli. Dýchají z pusi do dušičky a z dušičky ven, a to dou dolů a nahoru.

Učitelka : Mohu už vybírat sešity ? Žák : Počkite – ešče ne.

P. uč. Letochová : Děcka, už budu jezdit do školy na novém kole.

Žák : nekecejte

Kdyby nám nešly ledviny, museli byzme jit k dochtorovy a on by nám nějam vypouštěl moč z těla, každý týden.

Když je zima nebo se něčeho zhrozíme, všechny chlupy se nám zježí.

Nashromáždila a s úsměvem na rtech poskytla k přečtení A. Letochová

Základní umělecká škola v Lošticích informuje

Po 44 letech trvání hudebního školství v Lošticích prožívá ZUŠ první rok své samostatnosti.

Od r. 1953 až do srpna 1988 byla hudební škola – později Lidová škola umění – pobočkou Zábřehu a od září 1988 do srpna 1996 pobočkou Mohelnice.

Během činnosti hudební školy v Lošticích se několikrát jednalo ohledně jejího osamostatnění, ale veškerá snažení vždy na něčem ztroskotala. V r. 1996 došlo nečekaně k dalším rozhodujícím jednáním ohledně osamostatnění, a to z iniciativy kmenové ZUŠ v Mohelnici, která byla postavena před nový záměr MěÚ v Lošticích – opravit bývalou židovskou synagogu pro potřeby hudebního školství v Lošticích. Hudební škola (dnes ZUŠ) v Lošticích zde sídlila již jednou v letech 1962 – 1987 a tehdy se nepodařilo tuto budovu získat a dát ji do pořádku. Nyní se tedy naskytla nová šance, jak vyřešit hned dvě věci jednou ranou. Pro ZUŠ by to byla ideální možnost jak získat plně vyhovující prostory, které ve stávající ZUŠ chybí, a pro

město by to bylo zase jediné možné řešení, jak zachránit tuto vzácnou kulturní památku. A tak souhlas k tomuto kroku byl v Lošticích z obou stran jednoznačný. Ne však na kmenové škole v Mohelnici. Další výstavba a stěhování pobočky v Lošticích (během posledních 10 let už třetí) by i jim způsobilo nové starosti a problémy. A proto začali z celkem pochopitelných důvodů usilovat o odtržení a osamostatnění pobočky v Lošticích, čímž by veškeré povinnosti padly už jen na její hlavu.

Za velkého pochopení MěÚ v Lošticích se osamostatnění nakonec podařilo uskutečnit. V únoru 1996 bylo na zasedání zastupitelstva města definitivně odsouhlaseno zřízení samostatné ZUŠ v Lošticích (jako zálohové organizace města). V květnu proběhl konkurs na ředitele a od 1. srpna 1996 funguje samostatná ZUŠ v Lošticích v čele s ředitelkou Marií Kašparovou.

V současné době působí v okrese Šumperk čtyři základní umělecké školy – ZUŠ Šumperk, ZUŠ Zábřeh, ZUŠ Mohelnice a ZUŠ Loštice. Loštická škola je nejmenší, v současné době čítá 132 žáků ve třech oborech – hudebním, výtvarném a tanečním.

Perspektivu dalšího rozvoje ZUŠ v Lošticích lze shrnout do tří úkolů:

- v zajištění kvalitního pedagogického kolektivu
- v získání co největšího počtu zájemců o výuku z Loštic i širokého okolí
- v zajištění dostatečných prostor – buď opravou bývalé židovské synagogy, kde by byly vytvořeny vhodné podmínky pro výuku ve 4 oborech – hudebním, výtvarném, tanečním a literárně dramatickém, nebo v získání dalšího prostoru ve stávající budově školského areálu.

V prvním bodě bude třeba vytvořit kolektiv schopných, pracovitých a svědomitých lidí, kteří by svoje povolání vykonávali s láskou a nadšením, kteří nehleděli na čas a pro které by jejich práce nebyla jen prostředkem k získávání peněz. I teď s ohlédnutím do minulosti lze konstatovat, že tomu tak z větší míry vždy bylo, je a především s perspektivními vyhlídkami do budoucnosti mělo být. Už i vzhledem k tomu, že pedagogický kolektiv bude možné postupně doplňovat z řad některých našich bývalých žáků, kteří v současné době studují na konzervatořích nebo výtvarných uměleckých školách.

Na úkol první navazuje úkol druhý. Mít koho učit, získávat co největší počet zájemců. Dát příležitost všem, kteří mají zájem, chuť a základní předpoklady k výuce na základní škole. Už jenom proto, že mládež, která se věnuje ušlechtilým zálibám, nemá čas na různé nepřístojnosti, násilí, drogy a mnohé negativní jevy dnešní společnosti. Zvláštním úkolem by měla být péče o talentované jedince, plně se jim věnovat a snažit se je přivést k dalšímu studiu na středních uměleckých školách, tak jako tomu bylo doposud.

A pak je tady třetí úkol – do budoucna zajistit dostatečné prostory. Oprava židovské synagogy by byla tím nejideálnějším řešením. Možností je však víc, vše záleží na celkových podmínkách, okolnostech, financích a záměrech města.

Cílem ZUŠ v Lošticích je udržet všechny 3 obory a navíc je prohloubit a doplnit. V hudebním oboru se letos podařilo nově otevřít houslové oddělení v čele s mladou učitelkou Světlanou Trundovou a jejími 7 začínajícími houslisty. Snahou bude časem

otevřít i oddělení pěvecké a založit na škole dětský pěvecký sbor. Výtvarný obor by chtěl rozšířit o kurzy pro mládež a dospělé. Podmínkou jsou však vhodné prostory, které bohužel chybí. Také taneční obor se prozatím vyučuje v kulturním domě. Záměrem ZUŠ je v dohledné době otevřít obor literárně dramatický. Amatérské divadlo v Lošticích má více jak 160letou tradici a odchovanci tohoto oboru by zde jednou mohli najít své uplatnění a stali by se zárukou pokračování této krásné záliby.

Takové jsou plány, ale co žhavá současnost? Po půl roce samostatnosti lze činnost ZUŠ těžko hodnotit, ale jedno je jisté, škola funguje a práce se daří. Důkazem toho je i několik posledních úspěchů. Zasloužili se o ně žáci dechového oddělení ze třídy učitele Pavla Beneše – Martin Haberland (trubka), Lukáš Mořka (baryton), Lukáš Václav (pozoun) a Tomáš Kukrle (tenor). Tito čtyři žáci reprezentovali ZUŠ v Lošticích v letošní soutěži základních uměleckých škol v oboru dechových nástrojů. V okresní soutěži v Šumperku získali všichni čtyři první místo, z toho tři prvně jmenovaní s postupem do krajského kola, které se konalo 25. a 26. března 1997 v Hranicích. Zde v silné konkurenci, odkud už je postup jen do celostátního kola, se nejlépe umístil barytonista Lukáš Mořka, když získal 3. místo ve své kategorii. Gratulujeme. Pozounistu L. Václava čekají v dubnu navíc přijímací zkoušky na konzervatoř. Takže hodně úspěchů i tam.

Ano, pracovat s dětmi, mládeží, učit je, předávat jim nové poznatky, zkušenosti, vychovávat je, být jim příkladem a ukazovat jim tu správnou cestu není vůbec jednoduché, ale je to krásné a stojí to za to.

A na závěr ještě jedna informace. ZUŠ v Lošticích oslaví v příštím roce 1998 malé výročí 45 let své činnosti. Už teď se chystá k tomuto jubileu vzpomínková akce spojená se slavnostním koncertem. A tak všichni bývalí žáci, absolventi, učitelé, rodiče a přátelé ZUŠ v Lošticích – za rok nashledanou.

Naše sedmikrásky

Dětský pěvecký sbor SEDMIKRÁSKY mateřské školy v Lošticích slaví v letošním roce 10. výročí svého založení. SEDMIKRÁSKY diriguje paní uč. B. Štenclová, na klavír doprovází paní ředitelka V. Ošťádalová, na kytaru a hudební nástroje paní uč. J. Králíková a na flétnu paní uč. K. Kobzová.

Od svého vzniku nacvičil dětský sbor již mnoho písní od známých i méně známých hudebních skladatelů – P. Jurkovič, P. Jistel, B. Viskupová, J. Horáčková, J. Krček, M. Musilová, P. Eben a dalších, nejsou opomíjeny ani stále pěkné písně lidové.

V letošním roce vystoupil sbor Sedmikrásky již po desáté na Zlaté lyře v Šumperku. Tato přehlídka dětských pěveckých sborů se koná každoročně na jaře. Letos bylo setkání malých zpěváčků z celého okresu Šumperk jubilejní, za dobu svého trvání – už třicáté.

Po vystoupení byly naše Sedmikrásky pochváleny panem T. Motýlem – šumperským dirigentem sboru za velice pěkný přednes a porotou – ve složení: pan Motýl st. – dirigent sboru Motýl, pan Reichl – hudební skladatel, pan M. Uherek –

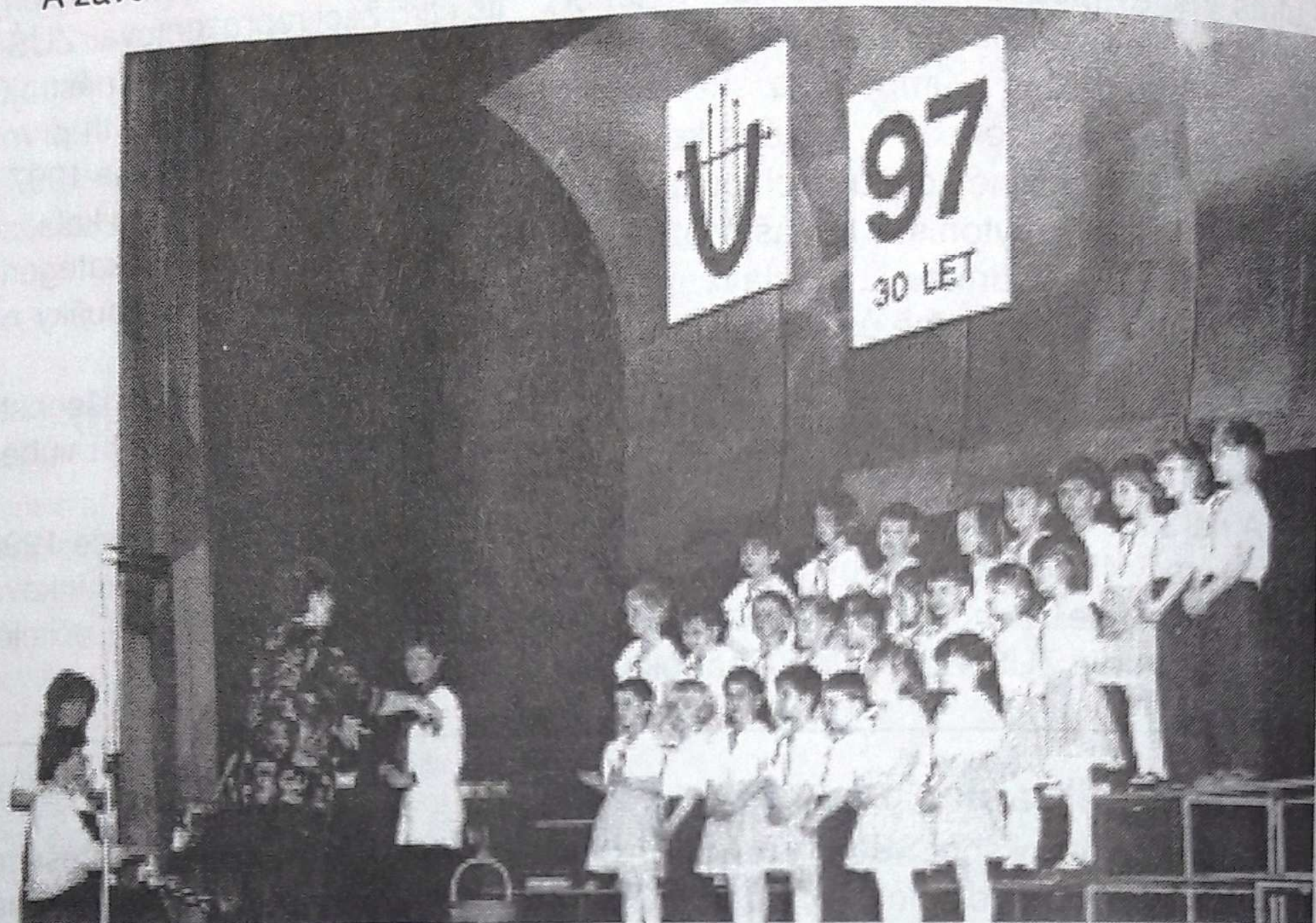
dirigent sboru Severáček z Liberce hodnoceny velice dobře nejen po stránce intonační, ale i rytmické. Z vystoupení si odvážíme upomínkový dárek, diplom, děti obdrží pohoštění. Za dlouhodobou přípravu na vystoupení je ještě čekala sladká odměna.

Sbor Sedmikrásky každoročně vystupuje na vánoční besídce pro starší obyvatele Penzionu, na celoměstské oslavě Dne matek v Kulturním domě a na třídních schůzkách pro rodiče.

Touto cestou děkujeme i panu B. Tillovi za sponzorování příjemné cesty do Šumperka na Zlatou lyru.

A závěrem: Písničko, buď s námi . . .

M. Pekařová

Z KULTURY

Ze života Loštické Veselky

Mladá Veselka působí v našem městě již přes dva roky a jistě většina občanů a příznivců lidové hudby, kteří navštívili některé akce této dechovky, ocení snahu muzikantů zařadit dechovku zase do společenského života a kultury vůbec. I přes neustálý nedostatek muzikantů pokračuje ve své činnosti a pro letošní rok má před sebou nemálo úkolů.

Hlavním úkolem je šití nových stejnokrojů, které by měly reprezentovat loštickou dechovku a město Loštice. Tento úkol byl zadán módnímu salonu „Móda od Marcely“ paní Kličkové, který již začal s touto zakázkou. Rádi bychom poděkovali firmě AW

Loštice a městskému úřadu za pomoc při realizaci tohoto úkolu. Doufejme, že nové stejnokroje se budou líbit všem příznivcům této dechovky a že muzikanti nebudou jenom pěkně vypadat, ale i kvalitně hrát.

Pro svoje příznivce ale i pro ostatní milovníky dechovek chystá Loštická Veselka překvapení. Pokud se podaří, tak by chtěla na podzim letošního roku natočit a vydat první vlastní kazetu, která by byla průřezem repertoáru Veselky. Uvedení kazety mezi občany plánuje na vánočním koncertu v prosinci tohoto roku. Snad se nám tento záměr povede.

Loštická Veselka nejen že hraje na různých kulturních akcích, plesech a setkáních dechovek, ale i pořádá svoje vlastní akce. V lednu uspořádala ve spolupráci s kulturním domem Sousedský bál, kde si na pomoc pozvala dechovou hudbu Rohelanku s kapelníkem Pepou Sieglem. Na ozvučení celého bálu se podílel další kapelník, a to kapelník Veselé kapely ze Zábřeha Pepa Klimek. Takže by se klidně mohl sousedský bál nazvat podtextem Setkání tří kapelníků. Zájem o tuto akci ale i návštěvnost bálu ukázaly, že i dnes, v době moderní hudby, se dokáží lidé pobavit při dechovce. Atmosféra celého bálu byla plná legrace, srandy a bez výtržností, které jsou skoro při každé moderní zábavě. III. ročník Sousedského bálu se plánuje na sobotu 17. ledna 1998 a již dnes jsou všichni zváni.

Další akcí dechovky je Zahradní výlet s Veselkou, který se konal v neděli 4. května a měl hojnou účast.

V rámci mezinárodního festivalu dechových hudeb v Zábřehu, který se bude konat ve dnech 12.–14. září pozvala Loštická Veselka k vystoupení v kulturním domě v Lošticích své kolegy ze španělské dechovky. Tento koncert proběhne pravděpodobně v neděli 14. září. O začátku akce budeme ještě informovat. Tradiční, již III. roční setkání dechovek „Pod loštickým nebem '97“ se připravuje na sobotu 17. října. Účastní se ho letos nejen dechovky z okolí, ale i dechovka z jižní Moravy. Program celé akce se teprve připravuje. V prosinci letošního roku by naše kapela ráda uspořádala svůj první samostatný vánoční koncert. Proběhne opět v kulturním domě.

To byly akce, které dechovka sama za pomoci svých nehrajících členů, manželek a rodinných příslušníků připravuje pro všechny milovníky lidovek a zábavy. Kromě vlastních pořadů čeká dechovku i hostování a vystupování na různých akcích:

8. června – Den Receptáře ve Valašském skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm; 21. června. – Setkání sousedů a dechovek v Rohli; 22. června – Festival dechových orchestrů ve Štěpánově; 26. července – Anenská pouť ve Starém Městě pod Sněžníkem; 9. srpna – Setkání dechovek v Zábřehu; 16. a 17. srpna – Starodávny jarmark v Rožnově pod Radhoštěm. Na některé akce – Rožnov p. R., Rohle, Staré Město, kde můžeme vzít autobus, je možné vzít s sebou i zájemce o tuto akci s tím, že přispějí na dopravu. Veškeré informace nejen o těchto zájezdech, ale i o celé dechovce Vám podá kapelník Loštické Veselky Standa Veselý, bytem Palackého 274, Loštice.

I když dechovka hraje, zkouší, vystupuje, pořád bojuje s nedostatkem muzikantů. Potřebovala by doplnit doprovodné nástroje – trumpeta, trombon, ale i posílit zpěvy. Zájemci jsou v mladém kolektivu vždy vítáni. Závěrem popřejme muzikantům pevnou vůli a chuť do hraní a všem příznivcům dechovek dobrou pohodu a pěkné zážitky.

Stanislav Veselý, kapelník Loštické Veselky

Místu posledního odpočinku mnoha našich předků věnujeme dva příspěvky. Oba byly doručeny nezávisle na sobě. Zajímavá a potěšující je také skutečnost, že každý z pisatelů patří k jiné generaci.

Co jste vy, byli jsme i my, co jsme my, budete i vy. 1926

Tak hlásá nápis nad vstupní branou loštického hřbitova a 70 roků připomíná a bude připomínat příštím generacím: pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš. Za těch dlouhých 70 roků bylo na loštickém hřbitově pochováno z Loštic a z obcí spadajících pod loštickou farnost přibližně tolik zesnulých, kolik čítají dnešní Loštice (3000).

Jsou zde pochováni také mnozí loštičtí rodáci, které osud zavál daleko od rodných Loštic a jejich přáním bylo po životní pouti spočinout v klidu loštického hřbitova. Také několik volyňským Čechům spí svůj věčný sen pod loštickou hroudou. Na hřbitově je také pochováno několik významných osobností. Za všechny jmenuji loštického rodáka a olomouckého starostu pana Dr. Richarda Fischera, kterému byla na jeho rodném domě na náměstí nedávno odhalena pamětní deska. Bohužel jeho hrob můžeme zařadit mezi zapomenuté a málo udržované. Hřbitov je vzorně udržován správcem J. Malíkem a pořádkovou četou městského úřadu. Celkový pěkný dojem je částečně nabourán opuštěnými, travou zarostlými hroby. V posledních létech, hlavně pak po sametové revoluci, doznal hřbitov několika změn a úprav. Byl dokončen nový plot, vykáceny staré břízy a vysázeny mladé na vhodnějším místě, opravena márnice a domek pro hrobníka, zavedeno osvětlení hřbitova, studny vybaveny elektr. čerpadly, kolem hlavní cesty umístěny květinové mísy, zhotoveny nové lávky a další úpravy.

Hřbitov však nebyl ušetřen ani před návštěvou vandalů a zlodějů, kteří vytloukli okna na opravené márnici a domku a neštíteli se krást z hrobů lampičky a svíčky. Poslední dobou se šíří nešvar a troufalost některých podnikavých občanů, kteří místo do popelnic a kontejnerů vozí domácí odpad na hřbitovní smetiště. Za těch 70 roků trvání loštického hřbitova se událo ve světě mnoho změn, padlo několik režimů a vlád, skončilo tolik opěvované přátelství na věčné časy, jen nápis nad vstupní branou hřbitova zůstane pro všechna další pokolení pravdivým.

S. G.

Loštický hřbitov má 70 let

Že kulatá výročí slaví lidé, to nás asi příliš nepřekvapí. Také se nám nezdá nijak podivné, připomínáme-li si některé významné dny našich národních dějin, případně výročí postavení některých významných budov. Že své „narozeniny“ může ale slavit i hřbitov, to je jistě poněkud zvláštní, ale v životě lidí má jistě i takové výročí svůj význam a místo.

Vypsát historii všech loštických hřbitovů by byl úkol nesnadný a taková práce by zabrala mnoho stránek. Proto tedy jen několik slov.

Dnešní loštický hřbitov je v pořadí vlastně již třetím křesťanským hřbitovem v historii města. Mimo něj se totiž do dnešní doby uchoval z památkového hlediska velmi cenný hřbitov židovský a z doby ještě těsně pobělohorské je historicky doložena existence hřbitova pro zemřelé nekatolického vyznání. Ten býval patrně v místech dnešního kostela čs. církve – tzv. Husova sboru.

Tak jako jinde tak i v Lošticích býval původní hřbitov kolem kostela. O chrámu sv. Prokopa dnes víme, že existoval již někdy kolem r. 1200 – tedy ještě v takzvané době románské. Již tehdy kolem něj musel hřbitov existovat a zcela jistě byl v pozdějších dobách obehnán zdí, na kterou se narazilo při zemních pracech r. 1930. Tento hřbitov však nesloužil pouze obyvatelům Loštic samotných, ale vlastně celé farnosti. A tak již na počátku 19. století svému účelu nestačil. R. 1817 si například loštický farář Filip Sommer stěžoval uničovskému magistrátu (do r. 1848 bylo královské město Uničov loštickou vrchností), že hřbitov loštický je tak těsný, že musí býti vykopávány i úplně nezpráchnivělé mrtvoly. V té době také jiný způsob pohřbívání než do země nepřípadal v úvahu. R. 1829 tedy byl založen nový hřbitov za městem směrem k Moravičanům, tam, kde je dnes naproti tzv. lihovaru malý vkusně upravený parčík. Následkem čilého stavebního ruchu se ale hřbitov brzy ocitl mezi obytnými budovami, což bylo dle tehdejších předpisů nepřipustné. Bylo tedy nutno postoupit k výstavbě nového hřbitova. První žádost v tomto smyslu byla okresnímu hejtmanství v Zábřeze odeslána již r. 1912. Zakrátko však vypukla I. sv. válka a celý svět, nejen Loštice, měl jiné starosti.

Po vzniku samostatné Československé republiky na čas tato záležitost utichla, ale byla opět oživena r. 1925, kdy úřady zakázaly od konce r. 1926 na dosavadním starém hřbitově pohřbívát. Tehdejší doba však byla složitá, plná náboženských rozbrojů a třenic a tudíž najít přijatelný kompromis pro všechny strany nebylo vůbec snadné. Poučením pro dnešek jistě může být, že překážky byly překonány a nový hřbitov byl posvěcen v listopadu r. 1926. Starý hřbitov byl pak uzavřen 20. 5. 1927 a koncem května téhož roku se konal na novém hřbitově první pohřeb. Od té doby slouží hřbitov všem občanům bez rozdílu, a to ať jsou chudí nebo bohatí, ať jsou jakéhokoli vyznání či bez něj.

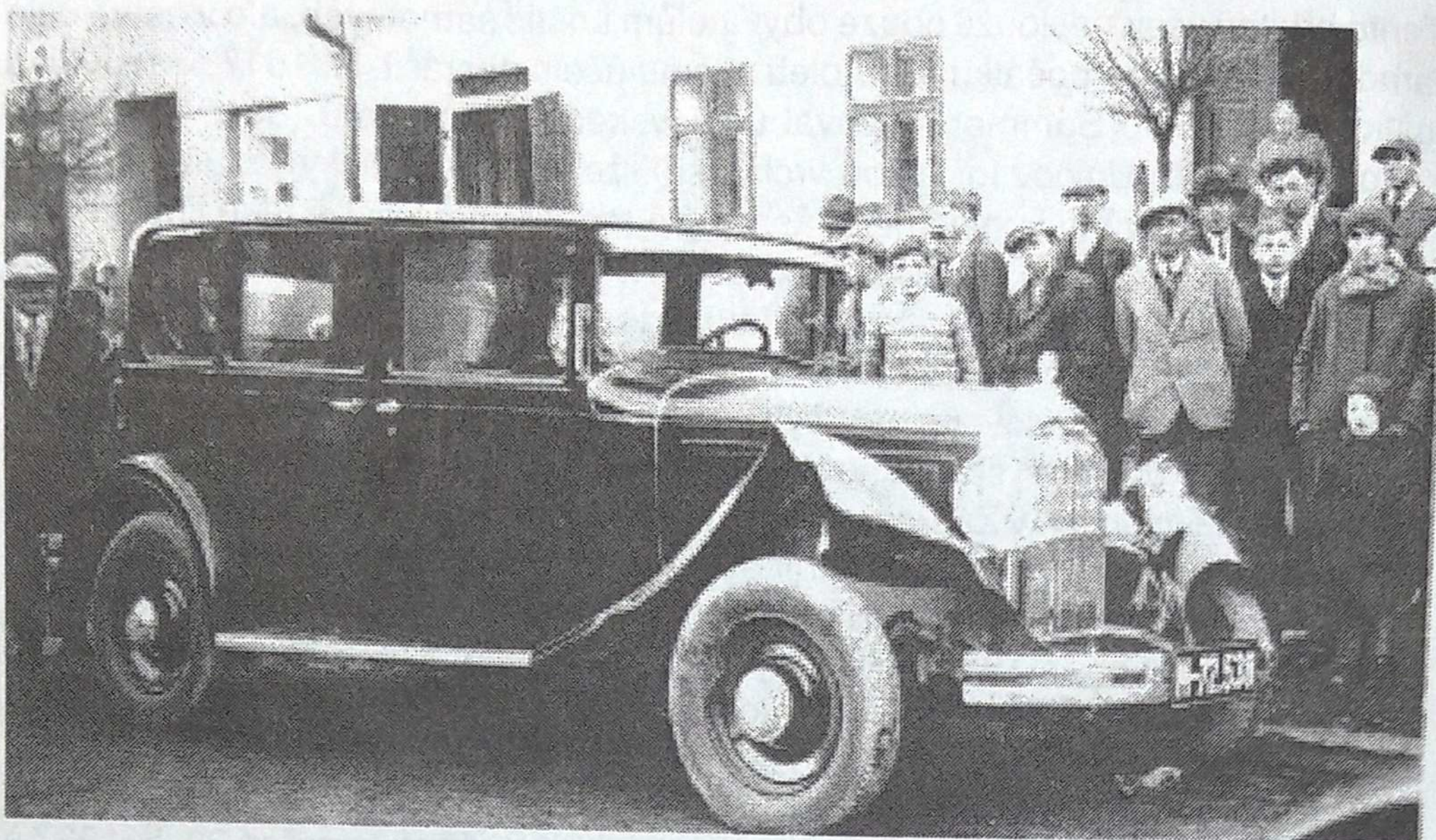
Míjíme-li toto tiché a tklivé místo, měli bychom mít na paměti, že právě tam sní svůj věčný sen nejeden náš blízký člověk, spoluobčan a nebo známý. Čteme-li nápis nad vchodem, měli bychom si uvědomit hloubku jeho pravdivosti, zmírnit svůj spěch a pamatovat na to, jak hloupé a zbytečné může někdy být naše konání a že tam, na druhý břeh, se sebou nic hmotného stejně nevezmeme. Zůstane jen co jsme vykonali dobrého či zlého. To vše a jistě mnohem a mnohem víc stojí za zamyšlení.

Karel Faltýnek mladší

*V článku bylo použito materiálů: Richard Fischer, Loštické hřbitovy, 1930, Olomouc
Richard Fischer, Kapitoly z Loštic, 1929, Olomouc*

První autohavárie v Lošticích a o dopise loštického rodáka z jižní Afriky

Před nedávnem jsme získali do fondu loštického muzea od pana Milana Zatloukala, loštického rodáka, v současné době žijícího na penzi ve Vranové Lhotě, zajímavý soubor fotografií a korespondence. Jedná se o fotografie sokolských cvičení, tenisových zápasů a jiných sportovních utkání z 30. let, historicky cenné vyobrazení synagogy, hotelu Coufal, a zákoutí Třebůvky z 90. let minulého století. Neobyčejně zajímavé jsou snímky stavby náhonu k elektrárně do Vlčic, na kterých jsou zachyceni při odpočinku dělníci, vězni z Mírova, z 20. – 30. let. Za kuriózní lze ovšem považovat tři fotografie z údajné první autohavárie v Lošticích, která se stala v ulici Palackého před Orálkovým (dnes Břundovi) a podle jinocha na fotografii, kterým je patnáctiletý Jan Weiser, jsme určili rok 1934.

Korespondenci tvoří dopisy Jitky Kašparové, ženy malíře A. Kašpara, adresované mamince pana Zatloukala, vypovídající o pěkném přátelském vztahu. Stejně adresátce jsou věnovány i další dva pozoruhodné dopisy významného loštického rodáka Franka Volka z jižní Afriky. (Frank Volek, narozen 1860 v č. 173, otec byl hrnčířem. Vystudoval gymnasium v Olomouci, dostal se do jižní Afriky, naučil se anglicky a stal se ředitelem v anglické škole. Udržoval čile spojení s vlastí i s rodištěm, psával pozdravy a finančně podporoval sjezdy rodáků. Zemřel za 2. sv. války.) V dopisech je vyjádřena láska a velká, ale beznadějná touha po vlasti. Dojemné jsou řádky v dopise ze dne 21. 1. 1938 o pietní vzpomínce české menšiny na T. G. Masaryka v den jeho pohřbu.

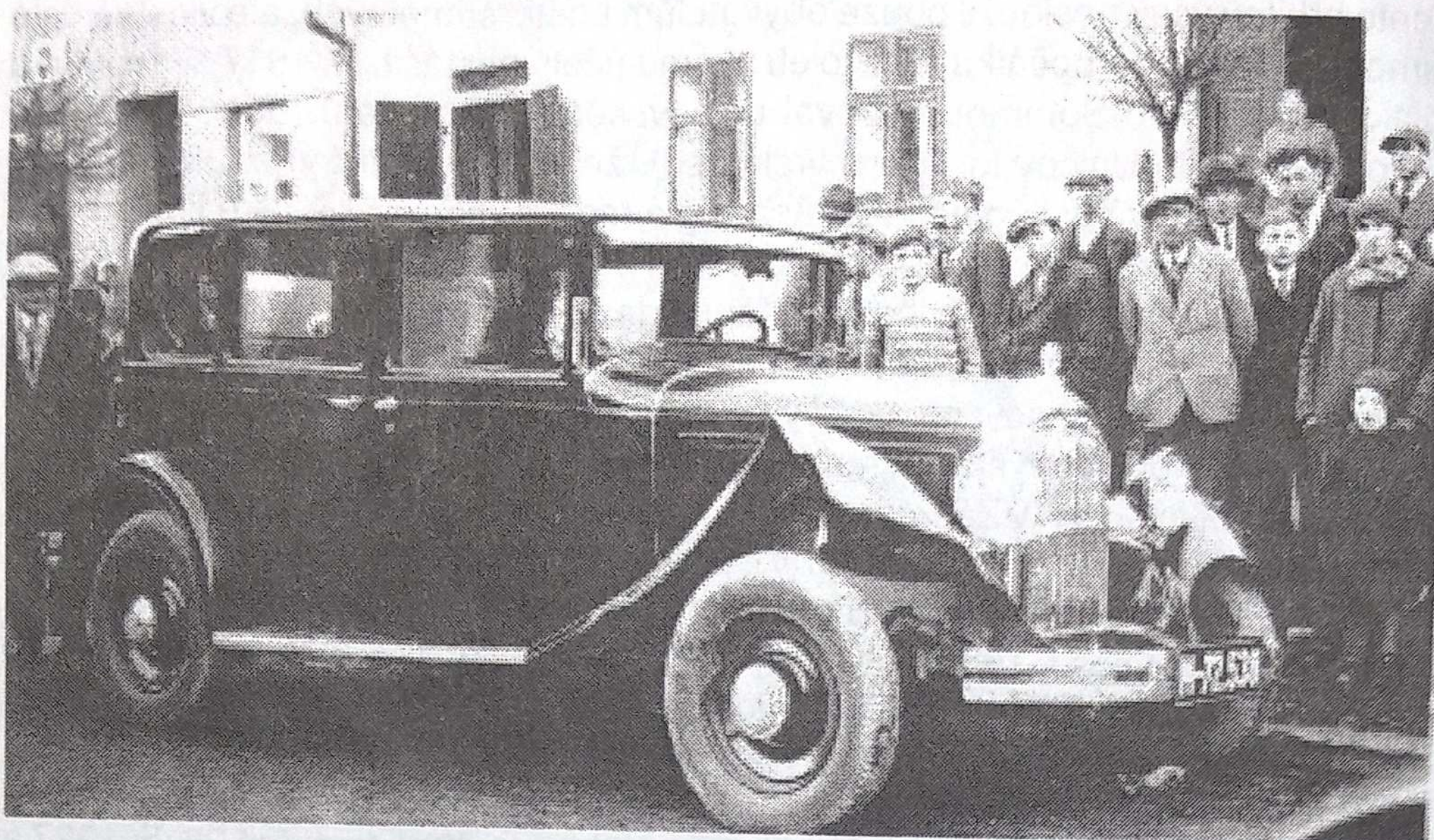
Panu Milanu Zatloukalovi děkujeme za předané materiály, které obohatí loštickou historii, a věříme, že se najdou mezi čtenáři i další jeho následníci.

Touto cestou bych ráda představila loštickým občanům svoji novou kolegyni, vedoucí loštického muzea, historičku, slečnu Zdenku Jandíkovou z Mohelnice. Současně jí chci popřát do její práce hodně inspirace v bohaté historii Loštic.

Hana Heidenreichová

První autohavárie v Lošticích a o dopise loštického rodáka z jižní Afriky

Před nedávnem jsme získali do fondu loštického muzea od pana Milana Zatloukala, loštického rodáka, v současné době žijícího na penzi ve Vranové Lhotě, zajímavý soubor fotografií a korespondence. Jedná se o fotografie sokolských cvičení, tenisových zápasů a jiných sportovních utkání z 30. let, historicky cenné vyobrazení synagogy, hotelu Coufal, a zákoutí Třebůvky z 90. let minulého století. Neobyčejně zajímavé jsou snímky stavby náhonu k elektrárně do Vlčic, na kterých jsou zachyceni při odpočinku dělníci, vězni z Mírova, z 20. – 30. let. Za kuriózní lze ovšem považovat tři fotografie z údajné první autohavárie v Lošticích, která se stala v ulici Palackého před Orálkovým (dnes Břundovi) a podle jinocha na fotografii, kterým je patnáctiletý Jan Weiser, jsme určili rok 1934.

Korespondenci tvoří dopisy Jitky Kašparové, ženy malíře A. Kašpara, adresované mamince pana Zatloukala, vypovídající o pěkném přátelském vztahu. Stejně adresátce jsou věnovány i další dva pozoruhodné dopisy významného loštického rodáka Franka Volka z jižní Afriky. (Frank Volek, narozen 1860 v č. 173, otec byl hrnčířem. Vystudoval gymnasium v Olomouci, dostal se do jižní Afriky, naučil se anglicky a stal se ředitelem v anglické škole. Udržoval čile spojení s vlastí i s rodištěm, psával pozdravy a finančně podporoval sjezdy rodáků. Zemřel za 2. sv. války.) V dopisech je vyjádřena láska a velká, ale beznadějná touha po vlasti. Dojemné jsou řádky v dopise ze dne 21. 1. 1938 o pietní vzpomínce české menšiny na T. G. Masaryka v den jeho pohřbu.

Panu Milanu Zatloukalovi děkujeme za předané materiály, které obohatí loštickou historii, a věříme, že se najdou mezi čtenáři i další jeho následníci.

Touto cestou bych ráda představila loštickým občanům svoji novou kolegyni, vedoucí loštického muzea, historičku, slečnu Zdenku Jandíkovou z Mohelnice. Současně jí chci popřát do její práce hodně inspirace v bohaté historii Loštic.

Hana Heidenreichová

90 let kapličky ve Vlčicích

Roku 1906 si občané z Vlčic společně postavili kapličku, o kterou se s láskou starali. Za první světové války přišla kaplička o zvon, ale hned po válce byl vysvěcen zvon druhý, na kterém je vyryt nápis „Co válka vzala – láska farníků dala“. Po čase se do věže kapličky nastěhoval roj sršňů, kteří při zvonění výstražně bzučeli. Ani pokus vyvěsit prapor na věž kapličky, když kolem projížděl prezident Masaryk na Bouzov, nedopadl dobře a mnohý odvážlivec dostal žihadlo. Teprve po letech, když pan Reif odkrýval střechu kapličky při jedné větší opravě, vytáhl 150 cm vysoké sršní hnízdo. Jak šla léta, kaplička chátrala a byla dvakrát vykradena. Zasluhou městské rady a pana starosty Vintrochy byly poskytnuty peníze na opravu. Díky šikovným řemeslníkům z firmy pana Sedláře je dnes kaplička krásně opravená a přispěním vlčických občanů plná květin. Je velice obtížné vyjmenovat všechny, kteří mají zásluhu na zvelebení kapličky. Všem patří vřelé poděkování všech vlčických rodáků. Až půjdete na procházku, nezapomeňte se podívat do naší chudičké, ale překrásné kapličky.

Za vlčické rodáky A. Helekalová a C. Mrnková

SPORT, VOLNÝ ČAS

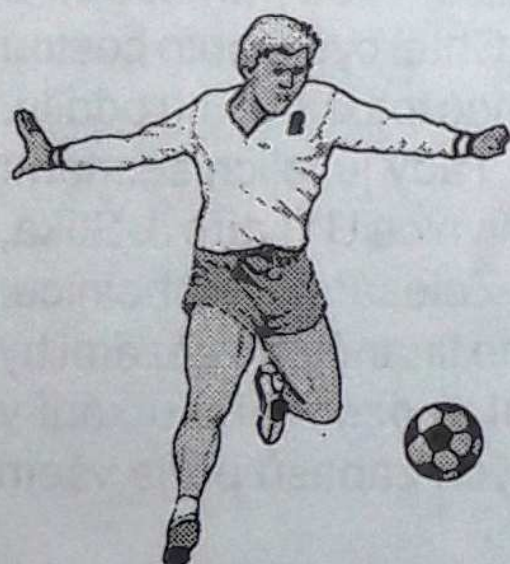
Úspěšný start všech družstev do jarní sezóny

Po pěti měsících fotbalové nečinnosti se opět můžeme střídavě radovat či rozčilovat z výkonů fotbalistů. Naštěstí nám v dubnu připravili příjemné překvapení. Vylosování prvních jarních kol pro naše A-mužstvo vypadalo velmi nepříjemně a existovaly katastrofální scénáře, že budeme mít po 4. kolech na svém kontě potupnou nulu. Naštěstí fotbalisté tyto úvahy nebrali na vědomí a po 5. kolech získali 8 bodů a důrazně vykročili za záchranou soutěže. Nejen bodový zisk, ale i aktivní způsob hry proti nejlepším mužstvům soutěže potěšil. Také B-mužstvo pokračovalo ve svém vítězném tažení a do května navléklo už 17 utkání bez prohry. S náskokem vede III. třídu a jde za svým cílem svoji skupinu vyhrát. Oba dva mládežnické celky svými výkony dokazují, že nám vyrůstají další talenty fotbalového kumštu.

Na jarních úspěších má samozřejmě vliv zimní příprava, která se uskutečnila výhradně v domácím prostředí. Zúčastnili jsme se kvalitně obsazeného turnaje v Zábřehu, ve kterém po solidních výkonech obsadili druhé místo. Samozřejmě se měnil i kádr mužstva. Hostování ukončili Prokeš (Zábřeh), Dvořáček (Litovel), na přestup odešel do Mohelnice Marek Kopřiva, zdravotní důvody nepustily na hřiště Václava Hoška. Naopak na přestup byli získáni Ondřej Uhlík a Petr Erneker z Mohelnice, na hostování přišli Josef Válek z Juventusu Mohelnice a Roman Přidal z Litovle. Z B-mužstva se v útoku výrazně prosadil Pavel Kolář.

Koncem dubna odešel z našich řad i dlouholetý člen fotbalového klubu pan Leonard Pavlák, jehož památku jsme uctili minutou ticha při mistrovském utkání. Chtěl bych touto cestou poděkovat pánům Stanislavu a Rudolfu Geppertovým za nezištnou pomoc fotbalovému oddílu. Díky patří samozřejmě i sponzorům, kteří přispívají na činnost klubu. Tady je jejich seznam: Městský úřad Loštice, K + Z textil Olomouc, Pivovar Litovel, Vinárna a pivnice U Rytíře J. Štika, ASO Mohelnice, CTA Juříčka, WELLA J. Dolanský, Bytoservis s. r. o., Železářství Mohelnice. Dalším sponzorům se samozřejmě nebráníme, neboť bez dostatečného finančního zázemí by fotbal v Lošticích, ale i jinde zanikl. Z přiloženého rozpisu bych chtěl upozornit na utkání v Moravičanech dne 18. května. Mnoho radostných zážitků z fotbalových zápasů přeje všem našim fanouškům výbor SK Loštice.

Rozpis zbývajících utkání I.A. tř. sk. A – muži SK Loštice A		
23. kolo	neděle 1. června v 16.30 hod.	ÚSOV – SK LOŠTICE
24. kolo	neděle 8. června v 16.30 hod.	SK LOŠTICE – BŘIDLIČNÁ
25. kolo	sobota 14. 6. v 16.30 hod.	MEDLOV – SK LOŠTICE (hřiště Úsov)
26. kolo	neděle 22. června v 16.30 hod.	SK LOŠTICE – VRBNO POD PRADĚDEM
Rozpis zbývajících utkání okr. přebor III sk. B. muži SK Loštice B		
	neděle 1. června v 16.30 hod.	LUKAVICE – SK LOŠTICE B
	sobota 7. června v 16.30 hod.	SK LOŠTICE B – PODOLÍ
	sobota 14. června v 16.30 hod.	BOUZOV A – SK LOŠTICE B
	sobota 21. června v 16.30 hod.	SK LOŠTICE B – JESTŘEBÍ
Rozpis zbývajících utkání okr. přebor II. tř. mladší žáci SK Loštice		
	sobota 31. května v 15 hod.	BRATRUŠOV – SK LOŠTICE
	sobota 7. června v 15 hod.	SK LOŠTICE – HRABIŠÍN
Rozpis zbývajících utkání okr. přebor II. tř. sk. B. st. žáci SK Loštice		
	neděle 1. června ve 14.30 hod.	LUKAVICE – SK LOŠTICE
	neděle 8. června ve 14.30 hod.	SK LOŠTICE – POSTŘELMOV
Rozpis zbývajících utkání II. liga OP malá kopaná – muži		
VII. kolo	Velké Losiny sobota 31. května v 9 hod. v 10 hod.	SLAVOJ – HURIKÁN SPOREA – SLAVOJ
VIII. kolo	Loštice sobota 7. června v 9 hod. v 10 hod.	SLAVOJ – SUMTEX UNITED – SLAVOJ
14. a 21. června		KVALIFIKACE

Malá kopaná 2. liga

1. PLASTPRODUKT Šumperk	16	13	3	0	89:31	42
2. EZANOVA Šumperk	16	10	3	3	62:36	33
3. SLAVOJ Loštice	16	8	4	4	49:42	28
4. SENIOR Sobotín B	16	8	2	6	60:33	26
5. DDT Postřelmov	16	8	2	6	54:48	26
6. SUMTEX Šumperk	16	6	2	8	49:65	20
7. UNITED Šumperk	16	5	3	8	40:44	18
8. HURIKÁN Velké Losiny	16	2	1	13	34:95	7
9. SPOREA Šumperk	16	2	1	13	41:88	5

Odjezdy autobusů z Loštic

Směr - linka		Čas odjezdu									
Litovel	930444	x	X★	C	X	X	X	X			
		5.18	7.02	7.08	10.23	12.18	13.18	14.35			
		a	X		X	ar	X■★	X□D★			
		12.08	14.35	16.20	17.38	18.55	22.35				
		X	X	C	a	X	X	X	X★	ar	
Bílá Lhota		5.16	6.30	9.05	12.30	12.33	13.40	14.53	17.50	18.07	
		X	X	C	C	XI	X	a	X	X	X
Mohelnice		5.18	7.02	7.08	7.10	8.00	10.23	12.08	12.18	13.18	14.35
		X	X		ar	X□★	X■★	X□D★			
Palonín		14.40	16.20	17.38	18.40	18.55	22.35				
Vranová Lhota	930445	X	X	a	X	r★	X□D★				
		5.49	11.37	13.12	14.41	18.35	22.30				
		X	X	a	X	X	X	r★	X□D★		
		5.49	11.37	13.12	13.43	14.41	16.10	18.35	22.30		
		X	X	a	X	X	C	r★	X□D★		
Vlčice		5.13	6.51	11.42	13.08	14.11	15.30	16.59	21.40		
Mohelnice											
Šumperk	930446	X	X	X	X	X	X	X	X		
		4.20	5.25	5.50	7.25	7.55	10.45	14.15	16.15		
		X			X			X■★			
		17.10	(jen do Zábřeha)			17.20	(jen do Mohelnice)		22.10	(jen do Zábřeha)	
Moravičany ČD K VLAHU	930447	X	X	X	X	X		CZ	X	X	
		4.40	5.20	5.45	6.30	7.10	8.45	11.45	13.00	13.50	14.15
			X		r★	r★	X□D★				
		15.05	16.30	17.30	19.15	22.05					
		XL	X	X	X	X	a	X		CZ	X
ČD - Loštice OD VLAHU		5.05	5.30	6.15	6.55	7.35	7.50	9.15	12.40	13.20	14.00
		X	X	a	X	r★		r★			
		14.30	15.25	15.55	17.05	18.20	19.40				
Radnice	930448	X	C		X	a	X	X	X□★	ar	X■D★
		5.44	7.05	10.29	12.55	14.18	14.40	16.10	19.00	20.00	22.34
		X	X	C	a	X	a	X	a		
		5.15	6.15	7.41	8.30	11.12	13.00	13.30	16.10		
Mohelnice											
Luká - Obectov	930449	X	X	X							
		5.56	11.30	14.40							
		X	X	X	X	X★					
		5.56	11.30	14.40	16.10	19.10					
		X									
Bouzov - Obectov		8.40									
		X	X	X	X	X	X★				
Bouzov - Jeřmaň		5.15	7.39	9.50	14.10	16.52	19.50				
Mohelnice											
Bmo		b	r★	Vk	Xk	Nk	Nk				
		6.22	9.55	14.15	15.00	17.50	19.05				
Jeseník		Nk	r★					b	b	r★	Vk
		13.03	16.05		Šumperk	7.53	13.13	16.05	18.58		
Olomouc	680735	X★						X★			
		7.02			680730	Svitavy	13.32				

Odjezdy vlaků z železničních stanic Mohelnice a Moravičany

Odjezdy směr Olomouc					Odjezdy směr Zábřeh				
z Mohelnice	z Moravičany	Cílová stanice		Pozn.	z Mohelnice	z Moravičany	Cílová stanice		Pozn.
4.54	4.57	Brno	Sp	3	5.04	5.00	Zábřeh	Os	4
5.36	5.39	Přerov	Os	12	6.03	6.00	Zábřeh	Os	
6.11	6.14	Bohumín	Os	4	7.00		Jeseník	Sp	14
6.49	6.52	Púchov	Os	13	7.32	7.28	Zábřeh	Os	K
6.56		Olomouc	Sp	5	7.58		Jeseník	R	CZ
7.45	7.49	Přerov	Os	K CZ	9.13	9.09	Zábřeh	Os	K
9.50	9.53	Olomouc	Os	K	12.39	12.35	Pardubice	Os	K CZ
12.01	12.05	Přerov	Os	K	14.02		Jeseník	R	2 CZ
13.04		Brno	R	CZ	14.28	14.25	Č. Třeb.	Os	1
14.09	14.12	Olomouc	Os	K CZ	15.27	15.23	Zábřeh	Os	K CZ
14.56	14.59	Nezamyslice	Os	6	16.20	16.15	Kolín	Os	K CZ
15.51	15.54	Přerov	Os	K CZ	16.57		Praha s.	R	2 CZ
16.40		Přerov	Sp	7		16.59	Jeseník	Sp	2
16.43	16.46	Bohumín	Os	1	18.21	18.18	Zábřeh	Os	K
17.48	17.52	Staré Město	Os	K CZ	19.09	19.05	Zábřeh	Os	
18.06		Brno	R	8 CZ	21.37	21.32	Zábřeh	Os	2 K
18.06		Přerov	Sp	9	23.15	23.11	Šumperk	Os	2
19.34	19.37	Přerov	Os	2 K					
19.40		Brno	R	10 CZ					
19.40		Přerov	Sp	11					
21.33		Přerov	R	2					
23.35	23.38	Olomouc	Os	2					

Poznámky: Os = osobní vlak; Sp = spěšný vlak; R = rychlík

- 1 - jede v pracovní dny
- 2 - nejede 24. XII. a 31. XII.
- 3 - jede v pracovní dny a v sobotu a 1., 8. V., nejede 27. XII., 2., 9. V.
- 4 - jede v pracovní dny a v sobotu a 1., 8. V., nejede 2., 9. V.
- 5 - nejede 25. XII. a 1. I.
- 6 - jede v pracovní dny, nejede 27. X. a od 22. XII. do 2. I.
- 7 - jede v pracovní dny od 29. do 31. XII. a 2. I., v sobotu od 27. XII. do 28. III., ve dny pracovního klidu od 25. XII. do 1. I.
- 8 - jede v pracovní dny a v sobotu a 26. X., 21., 25., 26., 28. XII., 1. I., 12. IV., 1., 8. V. nejede 31. XII.
- 9 - jede ve dny pracovního klidu, nejede 5. VII., 26. X., 21., 24., 25., 26. XII., 1. I., 12. IV., 1., 8. V.
- 10 - jede ve dny pracovního klidu. Nejede 5. VII., 26. X., od 21. XII. - 1. I., 12. IV., 1., 8. V.
- 11 - jede v pracovní dny do 20. VI. a v sobotu do 30. VIII.
- 12 - z Olomouce do Přerova jezdí jen v pracovní dny a v sobotu
- 13 - z Olomouce jede jako Sp 1821, ze Vsetína do Púchova jede jen v sobotu a ve dny pracovního klidu
- 14 - jede v pracovní dny do 20. VI., od 29. - 31. XII., 2. I.; v sobotu do 30. VIII. a od 27. XII.-28. III.; ve dny pracovního klidu od 25. XII.-29. III.
- K - zjednodušená přeprava jízdních kol a kočárků
- CZ - přeprava cestovních zavazadel s účastí ČD

Bližší informace o jízdách vlaků obdržíte v železničních stanicích Mohelnice a Moravičany.

Vážení čtenáři!

V posledním vydání „Hlasu Loštic“ jste se dočetli, že loštičtí rybáři zvítězili v I. lize LRU – plavaná 1996. Chtěl bych Vám tímto příspěvkem trochu víc přiblížit a objasnit problematiku tohoto krásného sportu.

Rybářů je u nás v Lošticích ostatně mnoho a při velké pili naší loštické rybářské organizace, která bohatě vysazuje do Třebůvky a na Žadlovický rybník každoročně mnoho kaprů, línů, dravců, amurů a bílé ryby, není až tak velkým uměním ulovit si během sezóny spoustu pěkných ryb a prožít krásné rybářské zážitky.

Někteří rybáři jsou často nespokojeni, když jim ryby neberou, jiní naopak mají úlovků více. Pro nezasvěceného a často i pro nezkušeného rybáře je většinou rybářský úspěch spojován se štěstím či náhodou.

Ve skutečnosti je však tomu trochu jinak. Už jako malý kluk jsem strávil u naší krásné Třebůvky nebo na „nádrži“ spoustu a spoustu času a snažil jsem se s rybářským náčiním přelstít vychytralé ryby.

Nic se mě nedařilo. Některé kluci zvládali mnohem lépe. Nevzdával rybaření stále víc přemýšlet a technické vybavení. Zjistil jsem vlasec nebo menší háček, tak Vypozoroval jsem, že na braní teplota vody, tlak vzduchu, vítr, nástrahy a návnady nefungovaly vždy stejně. Najednou se mě ta já začal mít trochu zvláštní velkým množstvím ryb, které příbuzných už rybu nechtěl ani ulovené kapry, cejny či ostroretky taková strašně bavila a tak jsem k ulovené ryby jsem pouštěl.

Je tomu už dávno, určitě víc a vlastně náhodou oficiální rybářské divize, II. liga, I. liga a že se pravidelně koná i Mistrovství světa stejně jako ve fotbale nebo hokeji.

Přemluvil jsem tenkrát bratrance Milana Heidenreicha a společně s Josefem a Járrou Bendovými jsme se přihlásili do nejnižší soutěže v rámci kraje. Domnívali jsem se, že chytat ryby umíme a nebude problém vyhrávat.

Po prvním závodě jsme však krutě vystřízlivěli. Skončili jsme beznadějně poslední. Navíc náš způsob lovu a naše vybavení vzbuzovalo u soupeřů shovívavé úšklebky. Pochopili jsme, že vlastně chytat ryby neumíme. Soupeřům ryby braly a nám ne. Neodradilo nás to však a na další kolo jsem jeli znovu. Během několik let jsme se začali zlepšovat. V družstvu se postupně vystřídal ještě několik rybářů. Už jsme byli chytřejší a občas se podařilo i lepší umístění. Dvakrát nebo možná třikrát jsem v krajském přeboru skončili na výborném druhém místě.

Z počátku jsem byl velký nešika a zejména bratranec Milan to jsem se však a začal jsem u vylepšovat tehdy dostupné např., že když použiji slabší ryby berou mnohem víc. ryb má vliv roční období, denní doba apod. Rovněž v závislosti na výše uvedeném rybařina začala nějak dařit a problém. A sice co mám s tím ulovím dělat. Nikdo z rodiny ani vidět a mě navíc začalo být líto zabíjet. Přesto mě rybařina jako vodě začal chodit jen pro radost a

jak 20 let, když jsem se poprvé dozvěděl, že existují soutěže, krajské přebory,

Abychom však postoupili do vyšší soutěže tak to stále nestačilo. Už jsem se s tím začali smířovat, že na závodníky z Ostravy, Valašského Meziříčí, Havířova, Šumperka, Rožnova p. Radhoštěm či Lučiny nikdy mít nebudeme a svoji účast jsme začali brát spíše jako příjemné víkendové výlety.

Zlom nastal v druhé polovině 80-tých let, kdy do družstva přišel mladší bratr Milana Vlastík, který svojí ctižádostí znovu probudil i mou touhu vyhrávat. Když do družstva přišel vzápětí na hostování Mirek Šmíd ze Šumperka a později Zdeněk Ramík z Ostravy začali jsme skutečně vyhrávat a postupovat do vyšších soutěží. V roce 1992 jsme vyhráli II. ligu a postoupili jsme mezi elitu České republiky.

Čtenáře bude jistě zajímat jaká jsou vlastně pravidla těchto soutěží. Především je nutné závodit na regulérní trati tzn. tam, kde jsou přirozené podmínky stejné nebo alespoň velmi podobné pro všechny závodníky. Břeh musí být v přímce a rovněž dno řeky nebo jezera musí být u všech soutěžících totožné. Každý závodník má 10 m dlouhý sektor, který je ohraničen páskou z boku i zezadu a nikdo kromě rozhodčích sem nesmí vstoupit. Startovní místa se losují. Loví se na jeden prut se splávkem a hodnotí se hmotnost, tedy váha ulovených ryb. Cílem každého soutěžícího je proto snaha ulovit co největší množství a co nejtěžších ryb. Vlastní závod trvá 180 minut. Ryby se uchovávají v prostorných několik metrů dlouhých vezírcích s kruhy kde se neporaní. Po skončení závodu přijdou ke každému závodníkovi rozhodčí s přenosnou váhou, ryby se zváží a pustí zpět do vody. Závodník s největší ulovenou hmotností zvítězí. V soutěži družstev se sčítá umístění závodníků družstva a které má nejnižší součet vyhrává.

Nejlepší závodníci České republiky se mezi sebou utkávají v nominačních závodech a nejlepší šestice reprezentuje na Mistrovství světa.

V roce 1990 se mě poprvé podařilo probojovat v jednotlivcích do reprezentace tehdy ještě Československa a jel jsem jako náhradník na Mistrovství světa do Severního Irsku. Poprvé jsem však nastoupil do závodu až o rok později na MS v San Marinu. Zde jsem zaplatil nováčkovskou daň za velkou nervozitu. Těžko jsem snášel stovky diváků a filmové kamery, které mě stejně jako ostatní závodníky neustále sledovaly a skončil jsem mezi posledními. V roce 1993 na MS v Portugalsku jsem už uspěl mnohem lépe a skončil jsem v první třetině nejlepších. Úžasný pro mě byl start na MS 1994 v anglickém Nottinghamu, které se uskutečnilo na obrovském vodním stadionu, kde nás přímo sledovalo dobrých 60 000 diváků, kteří domácím angličanům fandili jako ve fotbale.

Svého životního úspěchu jsem však dosáhl na Mistrovství světa 1995 ve finské Laapenrantě, kde jsem vybojoval malou zlatou medaili za vítězství v prvním závodě. Přes stále rostoucí konkurenci v České republice se mě podařilo nominovat do reprezentace i v roce 1996 a odchytal jsem MS v Itálii. V této sezóně si mě do družstva přizvalo družstvo MO Třebíč, které jako vítěz I. ligy 1995 reprezentovalo na Světovém poháru mistrů zemí (MS klubových družstev) ve Francii.

Během tohoto mého reprezentačního tažení jsme jako družstvo MO Loštice soutěžili se střídavými úspěchy v I. lize. Dvakrát jsme obsadili výborné 4. místo. Konkurence je zde však obrovská. V některých družstvech závodí jenom současní nebo dřívější reprezentanti. Rovněž základna špičkových závodníků v pražských družstvech nebo družstvech z krajských měst je nemírně široká, mají celé realizační týmy, bohaté

sponzory a také výborné podmínky pro trénink. Toto se nedá s našimi možnostmi vůbec srovnávat.

Přesto se nám v loňském roce podařil vsutku vynikající úspěch, který doslova šokoval všechny naše soupeře a je naším dárkem všem loštičákům.

Byť posílení o jednoho z nejlepších slovenských závodníků Mariana Hasoně z Bratislavy, a juniorského reprezentanta ČR Josefa Konopáska zvítězilo naše družstvo v I. lize a stali jsme se Mistry ČR.

Loštice tedy budou reprezentovat letos Českou republiku na Mistrovství světa klubů pravděpodobně ve Španělsku. Držte nám proto všichni palce.

I. liga 1996

1. MO Loštice	7. MO Třebíč
2. DAM Hradec Králové	8. MO Praha Nusle
3. SILON Jindřichův Hradec	9. MO Liberec
4. RSK České Budějovice	10. MO Praha Michle
5. MO Brno 5	11. MO Litoměřice
6. MO Mělník – Jizera	12. MO Česká Lípa

Ing. Jan Heidenreich

O turistice trochu jinak

Snad každý, kde jede nebo jde pěšky z Moravičan do Loštic, si všimne na dřevěných sloupech barevných čtverců o rozměrech 10 x 10 cm, skládajících se ze tří stejně širokých vodorovných pásů. Jde o turistické značky.

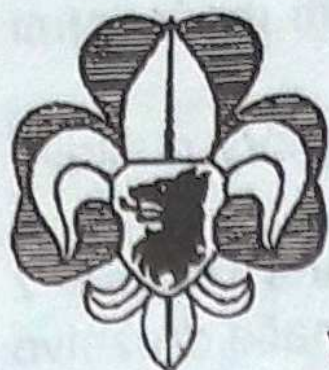
Ty pak přecházejí ze dřevěných sloupků na betonové sloupy, v ulicích pak na okapové svody a nejvíce jich pak naleznete na stromech. Na náměstí v Lošticích, v místech odjezdů autobusů, pak na jednom ze sloupů osvětlení naleznete plechové směrovky natočené do směru trasy. Na nich si pak přečtete, kam se v daném směru po turistických značkách dostanete. V tomto případě buď na nádraží v Moravičanech, v opačném směru na hrad Bouzov. Cesta vybavená značkami a směrovkami musí Vás vést spolehlivě a bezpečně terénem tak, abyste nemuseli cestu hledat, ale mohli se plně věnovat svým turistickým zájmům.

Turistické značky se v pravidelném cyklu obnovují. Tuto práci vykonávají členové Klubu českých turistů, zvláště pro tuto činnost školení. Značkářskou skupinu tvoří vždy dva členové, kteří jsou vybavení barvami potřebnými pro obnovu určené trasy. V České republice se používají ke značení čtyři pestré barvy: červená, modrá, zelená a žlutá. Jen v Jeseníkách se značkaři starají celkem o 2000 kilometrů značených stezek. V odboru KČT Loštice je v současné době pět značkařů. Je to práce zajímavá a dostanete se do míst, kde jste doposud nebyli.

V polovině června tohoto roku se bude konat „Značkářský víkend“ v oblasti Pradědu. Zájemcům o značení budou předvedeny způsoby turistického značení. Apelujeme především na mladší generaci, která by měla zájem o tuto činnost, tak necht' neváhá a rozšíří naše řady. Bližší informace obdržíte u autora tohoto článku.

Miloslav Zahořík, Bezručova 463, Loštice

Junák - svaz skautů a skautek ČR středisko Loštice

Naše organizace sdružuje přes osmdesát dětí a 26 dospělých. Po celý rok, kromě prázdnin, kdy jsme na táboře, se scházíme v naší klubovně v Borovém lese. Všechny 4 dětské oddíly a jeden oddíl dospělých vyvíjejí nebo se snaží vyvíjet bohatou činnost. Děti chodí na výpravy do přírody, soutěží v různých disciplínách, sportují a v neposlední řadě si musí samy (pokud to je v jejich silách) udržovat chatu a okolí v obyvatelném a čistém stavu. Někdy, při úklidu lesíku nad fotbalovým hřištěm, kdy tam odtud odvezou tři vozíky odpadků, se samy děti diví, co je to za místní „ekologické aktivisty“, kteří nelitují času a námahy a do lesa vyvezou pytle s odpady. Doufám, že se časem s některým z tohoto okrašlovacího spolku v lese potkáme a za jeho záslužnou činnost mu budeme moci jmenovitě poděkovat na stránkách Hlasu Loštic. (Tím zároveň odpovídám na poznámku pana Holiše v jeho příspěvku na str. 24).

Jdi do lesa

*Chceš intenzívně žít?
Intenzívní život není uštvaný,
den co den honička,
stále pod nátlakem,
pořád stovky naléhavých věcí.
Chceš všechno vědět,
všechno si vzít s sebou,
na všem se podílet,
všechno nějak strávit,
až z toho všeho dostaneš
žaludeční potíže?
Jdi do lesa, lehni si pod strom.
dej do úst stéblo trávy
a užívej blaženého nicnedělání.*

*Potom tě napadnou ty nejlepší myšlenky
a nejkrásnější sny.
Zmizí i problémy,
které máš mezi svými čtyřmi stěnami.
Jdi do lesa!
Zase budeš mít jasnou hlavu,
pokoj duši a mír v srdci.
A ty mi na to všechno řekneš:
Kdybych to tak mohl udělat!
A já ti odpovídám:
Už jsi na cestě!*

Phil Bosmans

- 10. května se konalo v Lesnici okresní kolo tzv. Svojsíkova závodu, kde šestičlenné hlídky chlapců a děvčat závodily ve všestranných skautských, tábornických, zdravotních a orientačních znalostech. Obě naše hlídky skončily na prvních místech a budou reprezentovat náš okres na krajských závodech ve Vsetíně.
- 16. a 17. května se někteří členové klubu oldskautů s účastnili setkání v Hynčicích pod Sušinou. Za hlavní program lze označit pěší vycházku na Návrší, odkud někteří vystoupili až na Králický Sněžník.
- Ze peněžitou či materiální pomoc během posledního roku si dovoluujeme poděkovat těmto firmám i jedincům: MUDr. Koukalová, Dřevopar, B. Till, tiskárna Křupka, Autodoprava Večeř, Bytoservis, MUDr. Novotná, Metrie a J. Bačovský.

K fotografii na titulní straně: Již brzy začnou prázdniny a okolí skautské klubovny osíří, když se děti rozjedou na tábory, k babičkám . . . Proto všem dětem přejeme krásné a slunečné prázdniny.

Text a foto Petr Fialek

Zimní sportovní odpoledne – Vlčice 25. 1. 1997

Dne 25. 1. 1997 ve 14 hod. se uskutečnilo sportovní odpoledne pro děti z Vlčic na louce u Žadlovické skalky. Dopoledne byla připravena trať pomocí pásky firmy TELECOM, postaveny slalomové branky, start a cíl závodu, řádně označené žlutou barvou. Na start a vlastní závod se zde sešlo hodně dětí od 2 – 15 roků, dostavilo se též hodně rodičů, aby možno bylo sledovat sportovní vyžití svých ratolestí. Bylo zde vidět, že děti mají zájem a krásně se bavit na čerstvém vzduchu, čili závodit – vyřádit se sportovně. Na kopci, který byl zubatým sluníčkem osvětlován, foukal mírně studený vítr, který zalézal do těl všech přítomných na tomto sportovním klání. Bylo zde vidět sportovní vybavení od sáněk staršího data výroby až po sánky moderní, lopaty, boby a dále na atraktivnost tohoto závodu byl připraven igelitový pytel řádně nalcpan slámou. Organizací tohoto sportovního odpoledne byl p. Mrňka Jar. S ním spolupracoval kolektiv ochotných lidí, aby děti měli krásný sportovní zážitek, kdy bylo ještě dostatek sněhových podmínek. Sponzoři závodu byla HERBA, která dodala mandarinky, firma AW dodala lahůdkové trarůžkové speciality, Smíšené zboží Vlčice p. Václav dodal cukrovinky.

Hlavní rozhodčí závodu nedostal během sportovního klání žádnou stížnost – protest, závod proběhl ve sportovním duchu, hlavně zde nebylo žádné zranění, což slouží k potěšení a poděkování organizátorů sportovního odpoledne.

Kopec byl stále prozařován zubatým sluníčkem, foukal studený vítr, proto byla připravena várnice horkého čaje na zahřátí dětí, hrníčky dodala ČSA, byl tento teplý čaj podáván po celý průběh závodu, který zde na tuto akci připravila p. Mrňková, Kozičková a pravidelně podáván z ochotných ruk p. Jončevové Boženy. Po každé jízdě dostávali závodníci čaj, doplňován pravidelně krajícem chleba s máslem a tvarůžkami, nebo chléb s máslem a marmeládou, prokládáno pravidelně mandarinkou, žvýkačkami, lipem a směsí cukroví. Přípravou jídel na tento závod se uskutečnilo z ochotných rukou p. Mrňkové a p. Kozičkové, prostě vše bylo tak dobré, že z uvedeného množství nezbylo vůbec nic, rodiče si taktéž pochutnávali na této specialitě připravené k tomuto závodu. Nejlepším specialistou pochoutek byl vyhlásek p. Poulíček ml., který neustále závodil, havaroval, jezdil, měl velkou radost a takovou chuť na jídlo na čerstvém

vzduchu, prostě mu velmi šmakovalo. O hudbu se postaral p. Mrňka, dle vzhledem velkého sportovního zápolení, mnoho zde přítomných tento hudební výběr vůbec nevnímalo. Fotografování závodu a různých momentek zde prováděl p. Grygar Jar.: viz. doklad fotografie. Startování prováděl startmaršál p. Tomášek, který pečlivě dohlížel na regulérnost závodu, s nadhledem, protože byl na kopci a celý závod sledoval směrem dolů. Průběh celého závodu bedlivě sledoval p. Mrňka v cílové rovině čili cíl závodu zajišťoval p. Kozička, aby v zápalu velkého sportovního klání nedošlo ke zranění, protože zde se nacházel malý hrbol, který všechny závodníky zde v cíli vyhazoval ze sportovního nářadí.

Finančně na toto sportovní odpoledne dětí přispělo vlčické zastupitelstvo. Toto sportovní odpoledne proběhlo v duchu velkého soutěžení, k velké radosti a spokojenosti všech dětí a rodičů, že uvedené bylo sportovním zážitkem pro všechny, že taková akce bude znovu opakována v dalším roce. Atraktivnost soutěžení tohoto sportovního odpoledne byla jízda rodičů na igelitovém pytli s přísnými opatřeními, pravidla byla jasná. Co nejrychleji absolvovat jízdu dolů bez držení, prostě byla velká legrace, kde zde udivoval sportovními výkony p. Tomášek, hlavní vítěz této soutěže se stal p. Hlaváček a p. Koutný. Každý poznal jak se líbá matička zem. Tento závod strhnul mnoho dětí k závodění, vzhledem k silnějšímu větru a začátek přicházejícího mrazivého počasí, začalo mrznout až praštělo, byl tento závod v 15.40 hod. ukončen hlavním rozhodčím, kterého si s radostí odnesl kolektiv dětí z Vlčic MORPY, kde zůstal postaven před domem, kde bydlí.

Po ukončení bylo vše uklizeno, upraveno do původního stavu tak, že nebylo poznat, že se zde něco konalo. Ochotné ruce všech dětí zúčastněných na tomto závodě, bylo radostné je sledovat, jak byla trať velice rychle uklízená, nezbylo zde žádné smetí, příroda zůstala čistá a krásná, taková po které neustále toužíme, hlavně krásný čerstvý a zdravý vzduch, který potřebuje mnoho celá naše generace. Chci poděkovat všem, kteří se podíleli na tomto sportovním odpoledni, pokud se na někoho zapomenulo, tak se vám omlouváme.

SPORTU ZDAR – znělo z hrdel soutěžících dětí, příští zimní odpoledne až v roce 1998. KDO VYHRÁL – prostě všichni, oddání sportu pro LUK ve zdravém těle – zdravý vzduch.

(Lubka)

PŘÍRODA, ZAJÍMAVOSTI, VZPOMÍNKY

Přátelé

Jednoho sychravého dubnového dne jsem vyzvedla z poštovní schránky dopis. Okamžitě mne napadla myšlenka, že dokud nám lidi píší, je to dobré. Když totiž dopisy přestávají chodit, vypadáte lidem z paměti. A to je špatné. Dopis mě moc a moc potěšil. To „staří“ přátelé si opět vzpomněli a já se mohla začít těšit.

Stručně řečeno: „Zveme Tě na Jaroslavský ples, který se koná dne 26. dubna v Hynčicích... podpis: SDU (Svaz drobných umělců)“

To je to totiž tak. Kdysi tyto chlapce – dnes drobné umělce, spojila vojenská služba a jejich přátelství trvá dodnes. Protože všichni měli a dodnes mají smysl pro humor a recesi, přijala je prkna, jež znamenají svět, s otevřenou náručí. Jejich SDU je velmi

činný spolek. Akce, které pořádají, jsou záviděníhodné. Pesimista se necítí mezi nimi dobře, v opačném případě léčí potrhanou bránci smíchem. SDU má svého prezidenta i moderátora. Prvním je Tonda Žváček, druhým Radek Lolek.

I s rodinnými příslušníky je jich několik desítek. Spolek má své čekatele, obdivovatele, sympatizující a jak by ne, i závistivé, protože je co závidět.

Letošní setkání bylo obzvlášť zdařilé. Trvalo od pátečního odpoledne do nedělního poledne. vyvrcholením byl sobotní karneval. Všichni jsme se ocitli v pohádkovém světě princezny Arabely. Tento ráz dával všem přítomným mnoho prostoru k nápaditým převlekům, kouzelné pak bylo chování a jednání úplně totožné s pohádkovou osobou.

Ze ctihodných otců a matek se rázem stali čerti, princezny, trpaslíci a vodníci, moje sympatie však patřily vousaté Karkulce s mužnou hrudí, chlupatýma nohama a s prázdným košíčkem v ruce.

Když jsem prožívala překrásný večer plný humoru, zpěvu a smíchu, tak mne napadlo, že osud trestá za něco návštěvníky pražských divadel tím, že toto

divadelní komando vystupuje právě uprostřed hlubokých jesenických lesů.

Po návratu domů jsem si zavzpomínala a potvrdila si zvláštní věc. Že bohatství se nemá počítat ani na příjmy ani na počet zkonsumovaných řízků, nýbrž na – SETKÁNÍ S PŘÁTELI. Přátelství totiž dovede udělat z člověka něco k nepoznání. Vytváří pocity, které barví náladu do růžova.

Člověk přece potřebuje někoho, kdo je mu oddán, někoho, který v pravou chvíli umí vzít kolem ramen, někoho, kdo na nás nehoukne nějakou pohodlnou banální útěchu, ale je pro nás ochoten něco udělat. Udělat o něco víc, než přikazuje projekt. Člověk touží občas odstrojit svoje myšlenky a kde jinde než u přátel.

Ono totiž zvláštním řízením osudu se upřímní, dobří přátelé do nepohody potkávají vzájemně mnohem hůř než kumpáni pro zlodějnu. I nepřátele najdeme velmi snadno. Kdo nemá nepřátele, tak si ho třeba vymyslí.

Lidé by se měli víc přátelit a scházet. Víím, každý o tom sní. Ale v honbě za úspěchem si pořídí jinde všechno kromě přátel. A to je sakramentsky krutá daň z přepychu. Z televize vííme, co se děje na Ostrově svaté Heleny, ale nemáme vůbec ponětí, co trápí souseda. Proto bychom neměli propást svou příležitost, jak někomu opěknit den dobrým slovem. Bez dobrých přátel se svět zdá studený a cizí. Na této Zemi je totiž místa pro přátele ažaž. Stačí, když si každý aspoň kousínek poposedne.

Anna Letochová

O zdánlivých „maličkostech“

Náš kraj zůstává stále krásným místem na Zemi i přes negativní působení lidské činnosti jako je kupříkladu devastace krajiny provozem lomu Kozí vrch (krajiny, která se líbila i našim dávným předkům, jak o tom svědčí nedávné nálezy opracovaných odštěpků pazourků) nebo svévolné akce jakou bylo před více než 20ti lety zasypání mlýnského náhonu se splavem a „starým“ koupalištěm (místo vyčištění toku, nabízeného tehdy rybáři), kdy se z malebné krajiny stala step a z krásného stromového porostu zůstal jen ostrůvek usychajících pamětníků zákoutí nazývaného „Smrky“. Přes to všechno zůstává náš kraj krásný – ovšem jak dlouho, to záleží na nás, na lidech.

Rád bych proto těmito řádky vzpomenul několika „setkání“, které jsou varováním a připomínkou naší zodpovědnosti za stav přírody okolo nás.

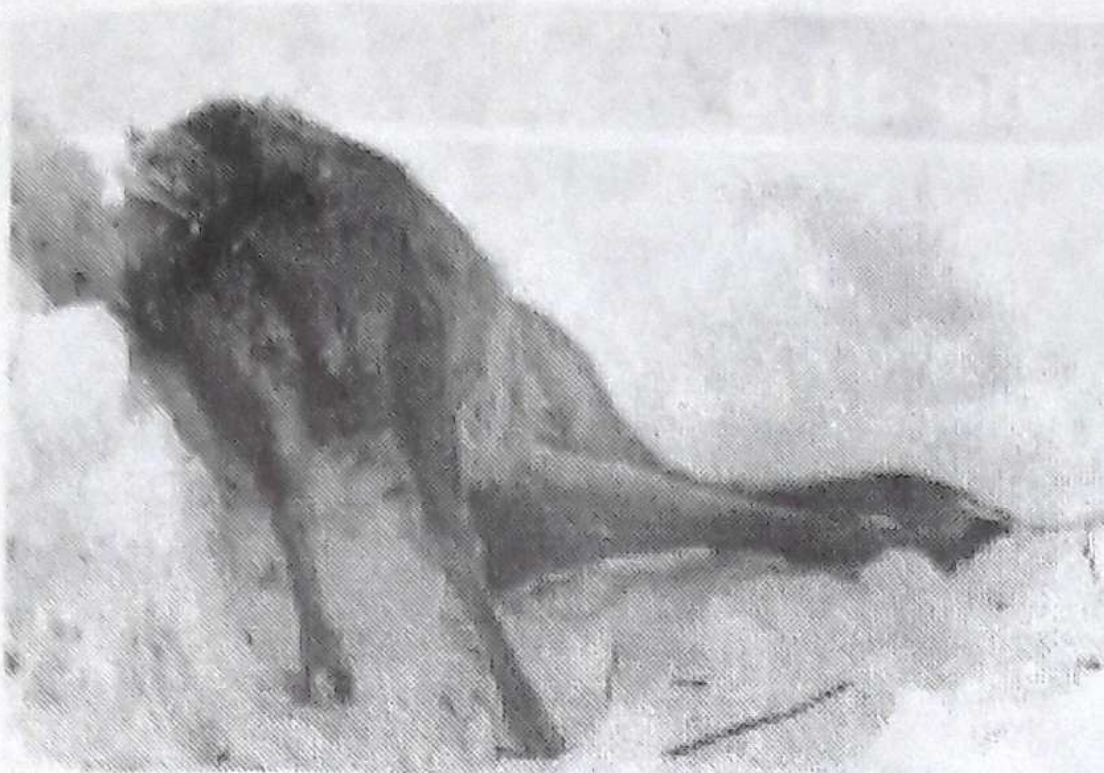
K jednomu takovému „setkání“, které dalo popud k napsání tohoto článku, došlo letos 6. ledna. Tehdy jsem na své procházce potkal p. Václava z Vlčic, který mne prosil o fotografii. Nebyl to příjemný pohled na mladé nadějně srnče – bez hlavy. A kdo je toho původcem? Toulaví psi – tedy psi, kteří jsou přes den domácími mazlíčky a v noci, díky nedostatečnému zajištění (uvázání, otvor v plotě, ...) se vydávají na lov. Z již vzpomenutých „mazlíčků“ se tak stává škodná, která může způsobit (a také působí) značné škody na zvěři. Proto každý člen mysliveckého sdružení má právo takového psa odstřelit. A nejen právo, ale i povinnost ke zvěři, o kterou celý rok pečuje. Proto se tímto obracím na všechny majitele psů s prosbou či výzvou, aby dbali na zajištění svých „čtyřnohých přátel“. A to nejen v noci, ale i na procházkách přírodou, neboť dle zákona o myslivosti vzdálí-li se pes od svého pána za zvěří a nedbá na jeho volání, spadá též pod pojem „škodná“ se všemu důsledky.

Druhým „setkáním“ – k lítosti, hrůze a nevím, ještě jaké emoce vyvolá v milovníku přírody hromada odpadků (plastových obalů, konzerv ... případně zabalených v igelitovém pytli) v koutku lesa či křoví, kde dříve člověk mohl s radostí spočinout na měkkém mechu ... Nemám názvu, jména ani slov pro pachatele něčeho podobného; pachatele, jehož kulturní cítění zřejmě už dávno neexistuje a intelligence se v tomto ohledu blíží k nule. Vždyť takto postižených míst stále přibývá! A jsou to místa, která svou skrytou polohou bývají často ložem zajíců či srnek. Nevím, jak by se dotyčný pachatel tvářil, kdyby tu svou páchnoucí hromadu rozkládajících se odpadků našel ve svém loži...

A tak prosím všechny ty občany, kteří vidí někoho podobného při takovéto odsouzeníhodné činnosti, aby nemlčeli, nebyli lhostejní a pro jistotu nevšímaví. Dnes je to les, zítra to budou naše domovy a pozítří se utopíme v hromadách smetí ... (Toto zamyšlení může být i výzvou pro skautskou akci „den lesního úklidu“).

Třetí setkání – kterým už pro tentokrát končím – je poněkud radostnější. Je to setkání s poměrně vzácnými druhy motýlů jako je otakárek fenyklový a dlouhozobka svízelová (lišaj podobný svým letem kolibříku a sající dlouhým sosákem nektar z květů – floxů, petúnií, mydlíce, hadince, chrp a svízelů).

Tito motýli, kdysi hojní, doplácují na změnu polního hospodaření (chemizace, nedostatek mezí, ...), ale i na vypalování suché trávy, kdy zahyne mnoho kukel, larev a jiných drobných živočichů. Každý z nás může přispět těmto motýlům, kdy při hrabání zahrádky na podzim nechá někde v koutku hromádku listů a trs nepožitých kopřiv, což

jsou právě potřebné podmínky pro obživu a přezimování mnoha našich motýlů – nejen těch ohrožených.

A tak končím svůj příspěvek s nadějí, že přes dnešní shon a přetechnizovaný způsob života zvítězí v člověku zdravý selský rozum a opět se probudí cit pro všechno krásné kolem nás (nejen doma či ve vlastní zahradce) a že příští generace nebudou znát přírodu jen ze záznamů videa. *P. H. (text o foto)*

Procházka Lošticemi *J. Geppert*

Snad jen málokdo, zvláště z mladší generace ví, jak se orientovali lidé v Lošticích, když číslování domů bylo přeházené, kdy například u školy bylo číslo 21 a hned vedle 244, takže hledat někoho podle čísla domu bylo téměř nemožné. Lidé se však vzájemně znali podle různých přezvisek a také podle toho, co se kde vyrábělo.

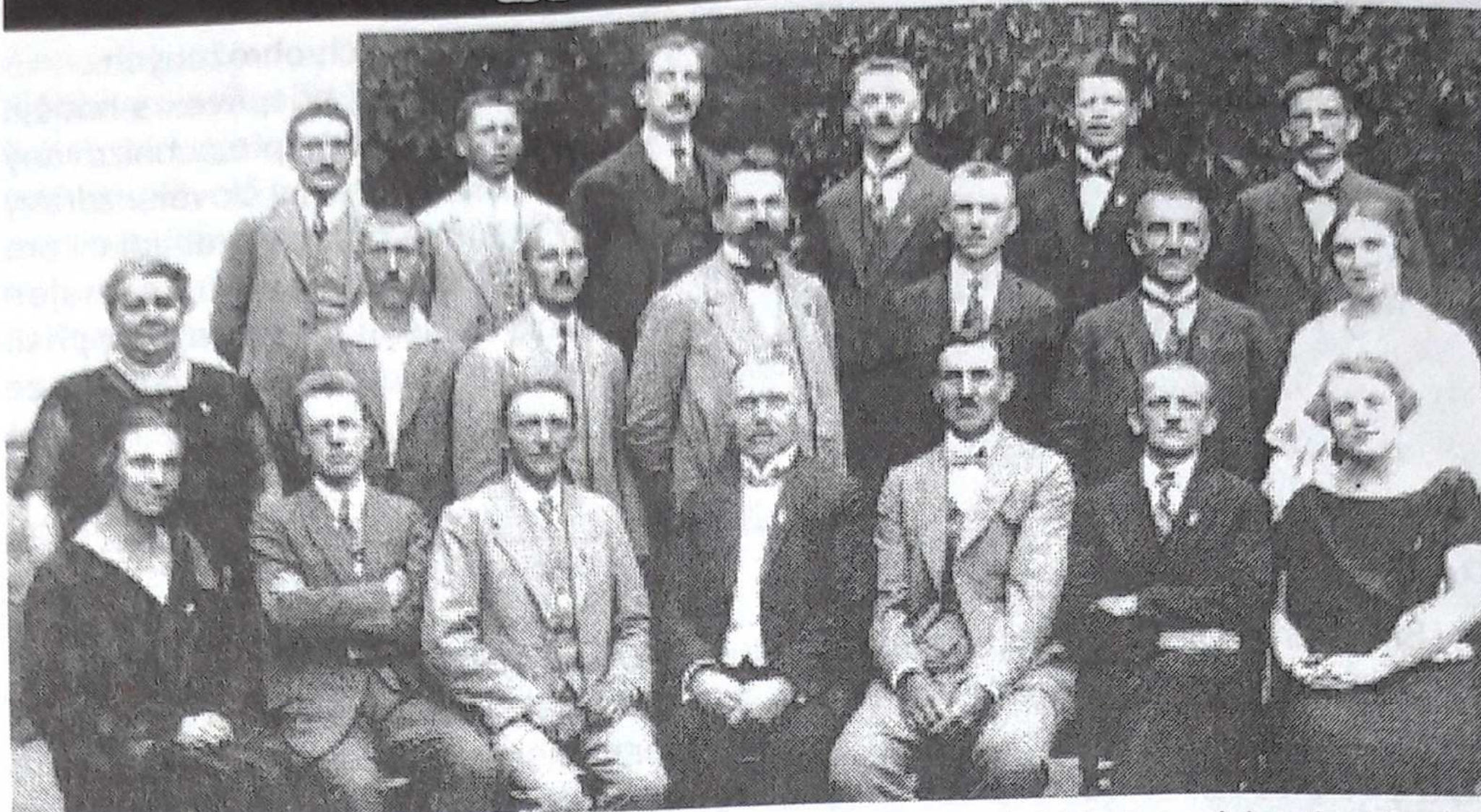
Naši procházku začneme u školy, kde se říkalo U vody. Pěknou vilovou čtvrtí přijdeme na Trávník a k Trávnícké lávce. Kousek dále je louka Na husí smrti, protože když ram majitel nachytal husy, tak je zabíjel. Tam byl také mlýnský náhon, u splavu a mezi vodami. Od Třebůvky dále po ní cestou okolo bývalého mrchoviště na silnici k Moravičanům, kde je u Vitáskových stoletá lípa a říká se tam U Panny Marie. Odtud ke hřbitovu, založenému r. 1926. Tehdy se říkalo nový hřbitov na rozdíl od starého hřbitova, ze kterého po zrušení vznikl pěkný park.

Dále přijdeme ke kostelu sv. Prokopa, jemuž se dostalo v poslední době nové omítky a celkové úpravy. Důstojný protějšek tvoří stoletá škola měšťanská, také krásně a vkusně upravená. V ulici ke stadiónu stával špitál, pozdější chudobinec a katolická charita. Okolo bývalého Šinerova obchodu dojdeme na náměstí, kde na místě obchodního domu stál hotel U Horáků. Na domě u Rosulků je pamětní deska. Narodil se tam JUDr. Richard Fischer, pozdější starosta olomoucký. Na vedlejším domě u Langů visí pamětní deska zakladatele loštického muzea Ad. Langa. Dominantou náměstí je socha sv. Trojice a stará kašna, do které se přiváděla voda dřevěným potrubím z rybníka Na valši. Naproti radnici ve Žadlovické ulici stojí dům bývalé Občanské besedy a Společenství loštických mistrů. Ulice se dříve jmenovala židovská a na jejím konci byla modlitebna Templ. Odtud se dostaneme na ulici Mohelnickou, kde vedle Hanačky stojí dům, v němž žil a pracoval akademický malíř a ilustrátor Adolf Kašpar. Na rozcestí je budova hospodářské školy a za ní Husův sbor. Dále pak při cestě na pole Na lipence stávala Fischerova cihelna, dnes je tam remízka.

Od školy vede pěkná silnice k hospodě Na Pešti. Po levé straně je lesík Chloumek a kaplička. Tam stávala šibenice, kde se odsouzenci loučili se životem. Od Pešti projdeme stinnou kaštanovou alejí k žadlovickému zámku. Po levé straně býval hospodářský dvůr, dnes sídlo jezdeckého klubu. Naproti stála myslivna a zámecká kaple rodu Vorst – Gudenau.

(pokračování)

Ze starého alba

Výbor Těl. jednoty SOKOL Loštice r. 1924. 1. řada zleva: sl. J. Heidenreichová, poštovník M. Hynšt, zahradník A. Stejskal, řed. m. školy F. Nesvadbík, rolník J. Beneš, A. Zimmermann, K. Urbanová. 2. řada zleva: učitelka M. Šáfková provd. Smékalová, obchodník K. Lang, učitel F. Pokorný, učitel J. Ošťádal, krejčí J. Votava, učitel F. Žák, učitelka H. Sovová. 3. řada zleva: zámečník J. Weiser, rolník V. Poláček, strojník A. Pospíšil, malíř O. Bubeník, obchodník R. Kučera a krejčí A. Pokorný.

Příklady táhnou

V měsíci dubnu jsem byl svědkem na první pohled malicherné a bezvýznamné příhody, která se udála na sídlišti „Na Sokolské“. Po krátké úvaze jsem přišel k názoru, že její zveřejnění by mohlo být zářným příkladem pro majitele psů nejen na sídlišti, ale v celém městě.

V neděli 20. 4. 1997 přijela na návštěvu svých rodičů do Loštic paní MUDr. z Jeseníku. Tato inteligentní, velice příjemná a milá paní nepřišla sama, ale vzala si s sebou svého čtyřnohého mazlíčka. Je pochopitelné, že je potřeba psíka vyvenčit, co také dělají majitelé psů na sídlišti se svými chlupáčky. Nechtěl jsem uvěřit svým očím a skoro mně to vyrazilo dech, když jsem viděl jak paní MUDr. sebrala do papíru výkaly po vykonání potřeby svého psíka a odnesla je do popelnice. Byl to čin na sídlišti nevídaný. Nevím kolik je přesně na sídlišti majitelů psů, mám však dojem, že jich je i s těmi volně pobíhajícími z okolních domů kolem 10. Když si spočítáme, že každý pes na sídlišti je 365x za rok vyvenčen a to nejméně 2x denně, je to za rok několik tisíc psích min skrývajících se v trávě a prostranství, kde si denně hraje desítky dětí. Máme však štěstí, že při šlápnutí na ně nevybuchnou, ale doneseme je na podrážce s líbeznu vůní do paneláku.

Stálo by za úvahu, aby městský úřad třeba po vzoru města Jeseníku vydal místní vyhlášku, která by stanovila povinnosti majitelů psů včetně úklidu výkalů po jejich čtyřnohých miláčcích.

S. G.

Kácení máje v Pavlově

Tento krásný zvyk se zachoval na celé Moravě a v různých podobách i v Čechách. Vzpomínám na tento čas ráda. Povím vám jakou podívanou měl rozkvetlý kaštan u rybníka, který zažil celou řadu dětských radovánek. V zimě viděl děti jak kolem něj bruslí a na jaře byl němým svědkem příprav „máje“.

Týden před kácením přivezli starší chlapci z lesa asi patnáctimetrový strom, kterému osekali větve až zůstal asi metrový vršek obrostlý. Mladší děti zbylé větve ozdobily a pak většinou za velké pranice se zdobil vršek stromu praporkem. Komu se to podařilo jako prvnímu, měl sólo v prvním tanci a to s nejhezčím děvčetem ve vsi. Obyčejně tento boj o vítězství skončil v rybníku. Strom byl poté pevně postaven a zatlučen do země a byli určeni dva hlídači, aby ochránili nazdobený strom před poškozením. Byla to pěkná zábava zcela prostá všeho zla. Čekalo se na neděli, kdy hned po obědě se začali scházet všichni ze vsi i z okolí. Také se dostavily dvě kapely, jedna z Loštic, druhá z Bouzova. V té bouzovské hrávali i tři pavlovští muzikanti – můj bratr Oldřich Fiala, Jaroslav Zapletal a Jarek Jedelský. Maminky napekly koláčů a někdy byla i zabíjačka. Když kapelník připravil muzikanty zvednutím taktovky a zazněly první tóny, vynořilo se z blízkých vrat asi dvanáct dvojic dívek v krojích, které udělaly kruh a daly se do tance podle hudby ať už to byla polka, valčík, mazurka či beseda. Kluci se usmívali a už očima se domlouvali, kdo s kým bude tančit a kdo ke komu patří na večerní zábavě. Ale co se taky nestalo – Lojzka s Hedvikou na sebe hrozí a když se k sobě přiblíží, jedna druhé povídá: „nemysli si, že tebe si Francek vezme“. Vyžd'uchovaly se pomalu z kola ven, až šarvátka skončila také v rybníku. Málokdo si toho všiml a tančilo se dál, jakoby nic.

Nadešel čas, aby se máj skácel a boj o praporek, kdo jej získá, dostane tu dívku, kterou má rád a konečně se s ní i ožení. Začalo se stmívat a hudba provází osazenstvo do hostince, aby se pokračovalo v zábavě. U piva by se mělo vše urovnat, kdyby nebylo té žárlivosti. Slávek s Franckem si dali toho piva o litr víc na kuráž a došlo k rozepři. Stačilo pár výčitek a Francek říká: „Víš co, pojď k rybníku!“ Jak jinak to mohlo skončit, než že se po chvíli voda za nimi zavřela. A co bylo dál? Francek dostal svou Mařenku a Slávek musí počkat na příští rok. Jenže rok je dlouhý, chystalo se k válce a najednou ty hrůzy byly zde a tím skončily i veškeré slavnosti.

Přežili jsme a dočkali se zase svobody. Byl květen 1945. Zase začal nový život, nové plány a také nezapomenutelná oslava kácení máje. Mladí odešli po svých cestách a jen ti starší, aby si připomenuli a tento krásný zvyk obnovili, postavili máj. Schválně se podařilo někomu máj svalit, za to musel zaplatit bečku piva, maminky zase napekly koláče a různé dobroty. Výtěžek z oslavy se daroval na vypálené Javoříčko. Fotografie z kácení máje roku 1945 v Pavlově se uchovaly u rodačky paní Marie Pravcové.

A kaštan u rybníka? Už se nedívá, jak tento hezký zvyk pomalu zaniká. Jednoho horkého léta blesk ukončil jeho život. Možná ze závidi, že tento strom – dobrák, měl takovou podívanou. A jestlipak zůstaly ještě žáby kuňkalky, jejichž večerní koncerty doprovázely tuto tradiční podívanou? Jedno je jisté, tenkrát jsme byli více svoji a méně lhostejní. Možná je na vině spěch tohoto století. Ale vzpomínky na mládí, ty nikdy nevyblednou!

Marie Lulovičová, nar. 1913 v Pavlově

MATRIKA

Mezi občany byli přivítáni:

Lucie SCHÖNOVÁ, Komenského 48; Dominik VLACH, K Pešti 270; Petra KROUPOVÁ, Sokolská 586; Stanislav VOGL, Žadlovická 629; Hana NĚMEČKOVÁ, Olomoucká 450; Jiří BRAUN, Sokolská 552; Jakub BLAŽEK, Sokolská 233; Michal SEDLÁK, Hradská 355; Sabina HOPLÍČKOVÁ, Žádlovice 3; Daniel BAČOVSKÝ, Sídliště 13; Ludmila KOCEMBOVÁ, Trávník 31; Hana KRAMPLOVÁ, Vlčice 224; Jan SRŠEŇ, Olomoucká 189; Slavomír KRÁTKÝ, Hradská 107; Aneta LAUSCHOVÁ, Hradská 72.

Společné ANO si řekli:

Jaroslav ŠPIČKA z Loštic a Katerina BEJKEŠI z Chustu, Ukrajina; David FREBORT z Moravičan a Marie VYBÍRALOVÁ z Terešova; Petr NÁROVEC z Litovle a Kamila RYŠAVÁ z Loštic; Jiří ŠTEFAN z Jeseníka a Pavla ŠTENCLOVÁ z Bílé Lhoty; Jan SRŠEŇ z Loštic a JINDRA Novotná ze Šumperka; Jiří RAUŠ ze Žádlovic a Jana CZISLINSKÁ ze Žádlovic; Josef NOVÁK z Loštic a Jana POTOČKOVÁ z Humenného; Miloslav POSPÍŠIL z Mohelnice a NADĚŽDA Laštůvková z Pavlova.

Z našich řad odešli:

Josef TICHÝ, Pod Luštěm 199; Aloisie FRENCOVÁ, Pod Střelnicí 301; Emilie POSPÍŠILOVÁ, Olomoucká 424; Jarmila POSPÍŠILOVÁ, Vlčice 312; Josef RAŠNER, Sokolská 554; Ervín PETERLE, U vody 344; Alois TICHÝ, Žádlovice 35; Bohuslav NASADIL, Ztracená 609; Zdeněk LANG, nám. Míru 51; Leonard PAVLÁK, Jevičská 85; Milan KVASŇOVSKÝ, Moravičanská 636; Josef KOMÁREK, Sokolská 557.

Upozornění:

Od začátku měsíce lze zachytit lokální vysílání mohelnické televize i na části území našeho města. Tento program můžete naladit na 27. kanále, který z věže mohelnického kostela vysílá stanici Prima. Pro potřeby lokálního vysílání se program Primy přeruší. Časový program lokálního vysílání:

Úterý, středa, čtvrtek a pátek od 17.00 do 17.30 hod.

Změna sazeb vodného a stočného od 1. června 1997

Voda pitná a užitková dodávaná přímým odběratelům – VODNÉ:

Domácnostem

Původní cena za 1 m³ – 9 Kč + 5% DPH

nová cena za 1 m³ – 10,50 Kč + 5 % DPH

Ostatní odběratelé

Původní cena za 1 m³ – 11,60 Kč + 5% DPH

nová cena za 1 m³ – 13,10 Kč + 5 % DPH

Voda odpadní odváděná – STOČNÉ

Z domácností:

původní cena za 1 m³ – 7,60 Kč + 5% DPH

nová cena za 1 m³ – 8,60 Kč + 5 % DPH

Od ostatních odběratelů:

původní cena za 1 m³ – 12,40 Kč + 5% DPH

nová cena za 1 m³ – 14,50 Kč + 5 % DPH

Vážení klienti,

Česká spořitelna, a. s. zakládá od 1. 2. 1997 *sporožirové účty bez poplatku. Ke sporožirovému účtu vydává platební karty určené pro výběr hotovosti z bankomatů, jejichž prostřednictvím lze realizovat kromě výběru hotovosti, bezhotovostní nákupy zboží a služeb v rozsáhlé síti obchodních míst. Všechny karty jsou chráněny PIN (osobním identifikačním číslem), jehož správná volba je podmínkou použití karty v bankomatu.*

V současné době nabízí Česká spořitelna, a. s. čtyři druhy platebních karet:

1. ELEKTRON

Platební karta ELEKTRON – je určena pro bezhotovostní platby za zboží a služby obchodním organizacím vybaveným elektronickými snímači a pro výběr hotovosti ze spořitelních bankomatů. Minimální zůstatek na účtu v době podání žádosti o kartu je 5000 Kč. Kartu je možno získat bezplatně, pokud je o ni požádáno do 90 kalendářních dnů od založení sporožirového účtu. Denní limit výběru je 2000 Kč, 3000 Kč, 4000 Kč. Platnost karty je 2 roky.

2. VARIANT

Platební karta VARIANT – je nejkomplexnější korunová karta určená k výběru hotovosti ze spořitelních bankomatů, k bezhotovostnímu nákupu zboží a služeb, k výplatě hotovosti v úřadovnách ČS, a. s.. Minimální zůstatek na účtu v době podání žádosti o kartu je 7000 Kč. Minimální doba vedení sporožirového účtu je 6 měsíců. Denní limit výběru je 2000 Kč, 3000 Kč, 4000 Kč, 5000 Kč. Všichni držitelé platebních karet Variant jsou automaticky pojištěni u První americko – české pojišťovny, a. s. pro případ smrti nebo trvalých následků, jestliže k pojistné události došlo kdekoli i v zahraničí ve veřejném dopravním prostředku, při oficiálně registrovaném letu nebo v případě protiprávního činu proti držiteli karty. Platnost karty je 1 rok.

3. VISA CLASSIC

Platební karty VISA CLASSIC je mezinárodní platební karta určená k výběru hotovosti ze spořitelních bankomatů, k výběru hotovosti v celosvětové síti bankomatů označených VISA nebo PLUS. K výběru hotovosti v úřadovnách ČS, a. s., na přepážkách členských bank Visa v tuzemsku i v zahraničí, k bezhotovostním platbám nákupů v ČR i v zahraničí. Minimální zůstatek na účtu v době podání žádosti o kartu je 50 000 Kč. Součástí služeb je pojištění u První americko – české pojišťovny, a. s. a ČS – Živnostenské pojišťovny, a. s.. Pojištění zahrnuje léčebné výlohy, asistenční služby úrazové pojištění, ztrátu a zpoždění zavazadel. Platnost karty je 1 rok.

4. JUNIOR

Platební karta pro mladé JUNIOR je určena mladým lidem ve věkovém rozmezí od 15 – 25 let. Slouží k výběrům v době podání žádosti o kartu je 1000 Kč. Minimální doba vedení sporožirového účtu je 3 měsíce. Limit výběru této karty je čtrnáctidenní od 100 do 1000 Kč. Platnost karty je 1 rok.

Vážení klienti, využijte platebních karet České spořitelny, a. s. umožní Vám lepší zhodnocení a obrát Vašich peněžních prostředků na Vašem účtu. Další informace o službách ČS, a. s. obdržíte v pobočkách České spořitelny, a. s.

Od 1. června '97

znovu otevřená

prodejna

zahrádkářské techniky

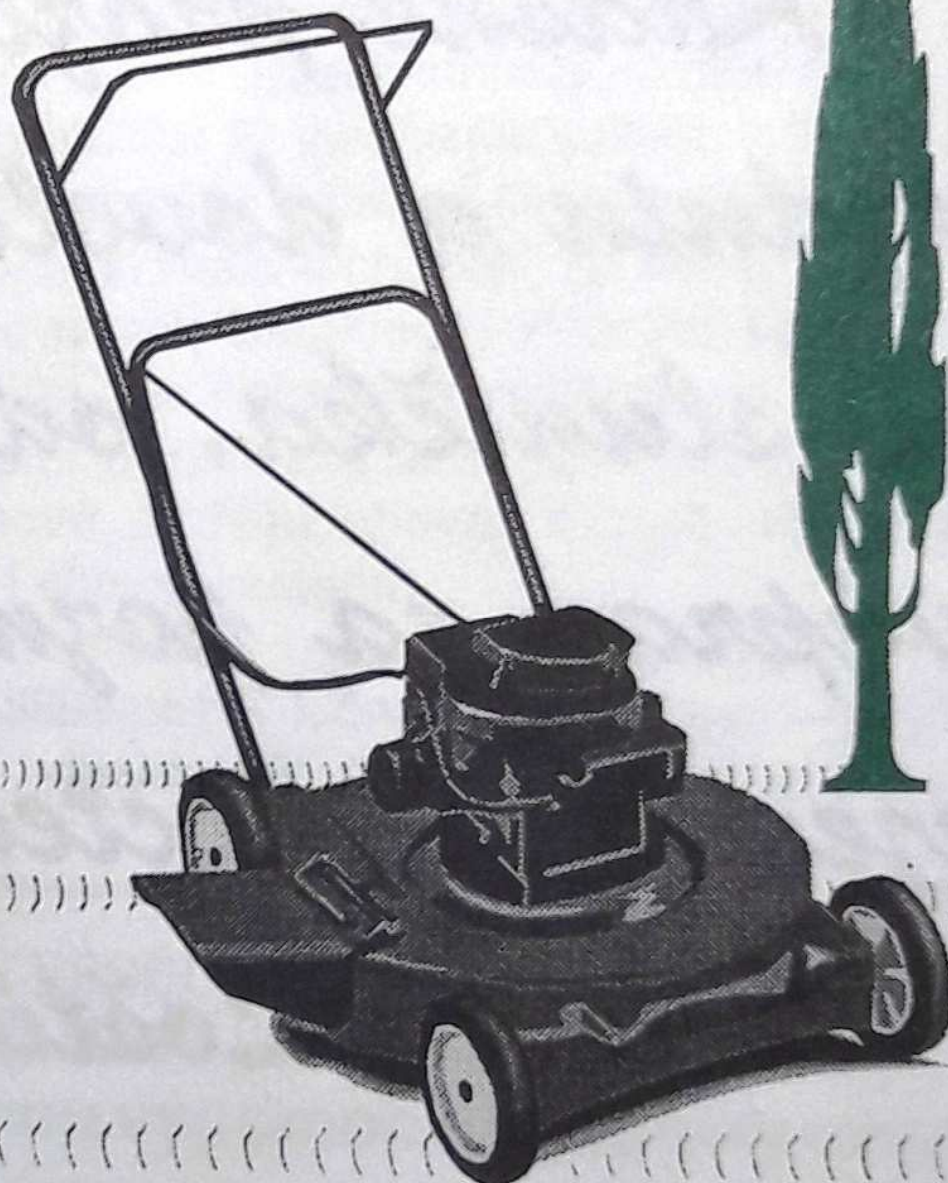
fa. Vítězslav Frencl, U vody 8, Loštice

Rotační sekačky, strunové sekačky, lištové sekačky,
křovinořezy, zahrádkářské nářadí, barvy, laky,
spojovací materiál ...

Otevírací doba:

Po – Pá 8–17 hod.

Sobota 8 – 11 hod.

Hlas Loštic. Vydává Městský úřad Loštice. Vychází nepravidelně. Zdarma.
Jednotlivé příspěvky nejsou redakčně upravovány. Tiskne Tiskárna Křupka Mohelnice.